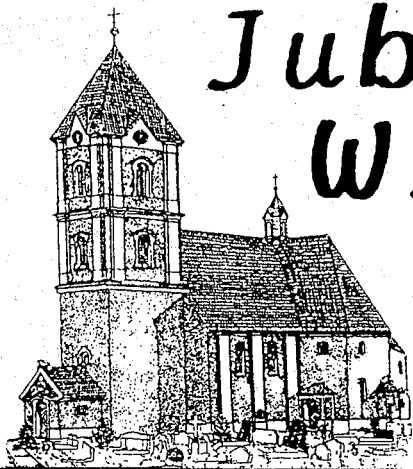
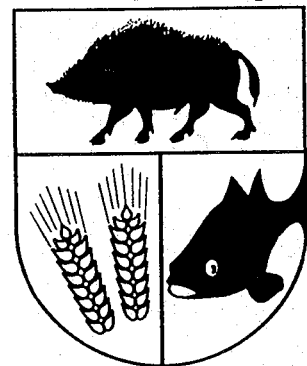

WIADOMOŚCI Izbickie

PARAFIA i GMINA IZBICKO

G M I N N Y K A L E N D A R Z 700-lecia

Z okazji obchodu 700-lecia IZBICKA został wydany dwuletni KALENDARZ GMINY IZBICKO z uwzględnieniem wszystkich Sołectw należących do naszej Gminy, gdyż nie jest to tylko uroczystość samego Izbicka. Liczne zdjęcia, dwujęzyczny opis miejscowości i ich historii, trójjęzyczne określenie dni i uwzględnienie wszystkich świąt państwowych i kościelnych (nawet zniesionych), sprawia, że jest to pozycja wartościowa i godna polecenia nie tylko Izbiczanom!!!

GMINA IZBICKO

Położona na południowo-wschodnim krańcu Niziny Śląskiej, jest jedną z mniejszych gmin województwa opolskiego. Obszar gminy to 84,3 km², liczba mieszkańców oscyluje wokół 5700. Ponad 1/3 obszaru gminy zajmują lasy. Fragmenty dębowego starodrzewu z domieszka świerka i brzozy rosnące wokół kompleksu urokliwych stawów hodowlanych, to niewątpliwa atrakcja turystyczna tego pozbawionego infrastruktury przemysłowej terenu.

Gminę tworzy 11 sołectw, są to: Borycz, Grabów, Izbicko, Krośnica, Ligota Czamborowa, Otmice, Poznówice, Siedlec, Sprzęcice, Suchodaniec i Utrata. Gmina Izbicko jest gminą rolniczą; chociaż w uprawach dominują zboża, ziemniaki i buraki cukrowe, spotyka się także plantacje rzepaku, kukurydzy, roślin motylkowych i warzyw. W strukturze gospodarstw północnej części gminy, zasobnej w łąki, pastwiska i inne użytki zielone, przeważa produkcja mleka i chów zwierząt. W częściach środkowej i południowej dominuje produkcja roślinna.

Sołectwo Borycz o powierzchni 499 ha z 89 gospodarstwami domowymi specjalizuje się, ze względu na liczne łąki w hodowli bydła mlecznego.

Sołectwo Grabów o powierzchni 185 ha z 20 gospodarstwami domowymi (w 3/4 gospodarstwa rolne). Stosunkowo dobrej gleby w tym rejonie sprzyjają różnym działom produkcji rolniczej.

Sołectwo Izbicko, którego powierzchnia wynosi 1079 ha tworzą 253 gospodarstwa domowe, w tym zaledwie 1/5 to gospodarstwa rolne, w których produkuje się przede wszystkim zboża i ziemniaki. W Izbicku ma siedzibę Rada Gminy, tu też mieści się Urząd Gminy.

Sołectwo Krośnica, 1336 ha powierzchni, 111 gospodarstw rolnych na

ogólną liczbę 197. Otoczona łąkami wieś, przoduje w hodowli bydła mlecznego. Piękne obejścia, elegancki wystrój i starania mieszkańców spowodowały, że w 1994 roku Krośnica uznana została za jedną z najpiękniejszych wsi w Polsce.

Sołectwo Ligota Czamborowa, na powierzchni 306 ha gospodaruje tu 59 rolników. Niska bonitacja gleb zdecydowała o dominacji ziemniaków i zbóż w uprawach.

Sołectwo Otmice zajmuje powierzchnię 1291 ha i tworzy je 271 gospodarstw domowych, w tym zaledwie 57 gospodarstw rolnych.

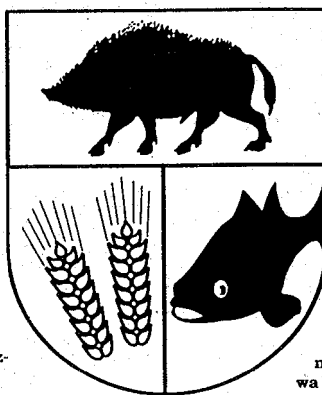
Sołectwo Poznówice zajmuje 771 ha i liczy sobie 93 gospodarstwa domowe. Otoczona lasami wieś nie ma wyraźnie dominującego profilu gospodarowania.

Sołectwo Siedlec o powierzchni 919 ha wyróżnia się w gminie poziomem produkcji roślinnej. We wsi znajduje się 54 gospodarstwa rolne i Zakład Rolny Polskich Zakładów Zbożowych.

Sołectwo Sprzęcice liczy 31 gospodarstw położonych na obszarze 612 ha. W produkcji rolniczej dominuje uprawa zbóż i ziemniaków.

Sołectwo Suchodaniec, na powierzchni 1232 ha znajduje się tutaj 128 gospodarstw domowych, 85% stanowią gospodarstwa rolne. Dobre w skali gminy gleby pozwoliły na rozwój produkcji roślinnej i chowu zwierząt.

Sołectwo Utrata, tworzą je 23 gospodarstwa domowe w tym 16 rolnych. Obfitość łąk spowodowała, że wiodącym kierunkiem produkcji jest hodowla bydła mlecznego.

Księża Biskupi Pomocnicy:

Ks. Bp Jan Bagiński,
Ks. Bp Jan Kopiec,
Ks. Bp Antoni Adamuk.

Zajmuje powierzchnię 8.033 km² i liczy 870 tys. katolików. Na jej terenie pracuje 665 księży diecezjalnych oraz 137 księży zakonnych a także 899 sióstr zakonnych. W całej diecezji jest 389 parafii, które tworzą 36 dekanatów.

Wszystkie prace prowadzone w diecezji są koordynowane przez

KURIĘ DIECEZJALNĄ,
ul. Ks. Opolskich 19, 45-004 Opole,
tel. 54-38-37.

Godziny przyjęć:
w dni powszednie od 9.00—13.00
w soboty od 9.00—12.00

MUZEUM DIECEZJALNE

ul. Kard. Bolesława Kominka 1a,
45-032 Opole, tel./fax 53-00-15; 54-40-86

Godziny otwarcia:
wtorek i czwartek od 10.00—12.00
i od 14.00—17.00
oraz w każdą I niedzielę miesiąca
od 14.00—17.00

WYDAWNICTWO ŚW. KRZYŻA

ul. Katedralna 4, 45-008 Opole,
tel. 53-94-93

Pozycje Wydawnictwa Św. Krzyża można nabyć w Księgarni św. Krzyża, ul. Katedralna 1.

DRUKARNIA WYDAWNICTWA

poleca usługi w zakresie druku książek, obrazków, widokówek, gazetek parafialnych, informatorów itp.

DIECEZJALNE DOMY REKOLEKCYJNE

1. Głębinów, 48-381 Goświnowice (k. Nysy)
2. Miedonia, ul. Ratajskiego 8, 44-411 Rudnik
3. Parafia Najśw. Serca PJ, ul. XXX-Lecia PRL 7, 46-200 Kluczbork, tel. 28-50.

DIECEZJALNY KATOLICKI UNIwersYTET

LUDNOŚCI WIEJSKIEJ

w Opolu-Gosławicach oraz filia w Baborowie zaprasza mieszkańców wsi i małych miasteczek do udziału w wykładach przygotowujących do zaangażowanego życia religijnego, społecznego — jako animatorów Wspólnot.

WYDZIAŁ TEOLOGICZNY

UNIwersYTETU OPOLSKIEGO

ul. Drzymały 1a, 45-342 Opole,
tel. 077 / 54-72-55, fax 077 / 54-79-61.

Godziny urzędowania: 9:00—13:00

Kierunki studiów: teologia dla kandydatów do kapłaństwa (w Seminarium) i dla świeckich (dziennie i zaocznie).

Specjalizacje: nauczycielska, poradnictwa rodzinnego i muzyki kościelnej.

Liczba studentów w roku akademickim 1994/95 — 705.

Egzamin wstępny (początek lipca): problematyka religijna w zakresie nauczania w szkole średniej; Księgi Pisma Św. Starego i Nowego Testamentu.

WYŻSZE SEMINARIUM DUCHOWNE ŚLĄSKA OPOLSKIEGO W NYSIE

ul. św. Piotra 1, 48-300 Nysa,
tel. (0 77) 33-33-01, tel./fax (0 77) 33-29-87,

jest domem formacyjnym dla kandydatów do kapłaństwa z diecezji opolskiej i gliwickiej. Sześcioletnie studia filozoficzno-teologiczne alumnów Seminarium odbywają się na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Opolskiego. Rok akademicki 1994/95 rozpoczęło 164 kleryków (113 z diec. opolskiej i 51 z diec. gliwickiej).

Inne wydziały UNIwersYTETU OPOLSKIEGO:

WYDZIAŁ FILOLOGICZNO-HISTORYCZNY
adres: ul. Oleska 48, 45-052 Opole, tel. 54-58-41

WYDZIAŁ MATEMATYKI, FIZYKI I CHEMII
adres: ul. Oleska 48, 45-052 Opole, tel. 54-58-41

WYDZIAŁ EKONOMICZNY
adres: ul. Ozimska 46, 45-058 Opole, tel. 54-51-22,
54-58-71 (centrala)

STUDIUM MUZYKI KOŚCIELNEJ PRZY WYDZIALE TEOLOGICZNYM

ul. Kard. B. Kominka 1a, 45-032 Opole,
tel. 077 / 54-40-86, fax 077 / 54-79-61

Kształci muzyków kościelnych, organistów i dyrygentów. Nauka po szkole podstawowej trwa 5 lat. Egzamin wstępny we wrześniu (znajomość podstawowych zasad muzyki).

Istnieje ponadto możliwość kontynuowania studiów muzycznych na Wydziale Teologicznym.

CARITAS

DIECEZJI OPOLSKIEJ

Centrala: ul. Tysiąclecia 11,
45-462 Opole, tel./fax 55-09-28

Działa od 1989 r. w 200 parafialnych zespołach Caritas. Posiada w diecezji prawie 2 tys. społecznych współpracowników. Dzięki ich zaangażowaniu Caritas pomaga potrzebującym w diecezji.

Wspiera też potrzebujących za granicą np. w byłej Jugosławii, Ruandzie. Na ten cel przekazano 917 mln zł, zebranych w kościołach naszej diecezji.

Godziny urzędowania:
poniedziałek—piątek 9.00—16.00
sobota 9.00—12.00

Adresy biur Caritas Rejonów:

1. Racibórz, ul. Warszawska, tel. 31-20
2. Opole-Sławice, ul. Stawowa 2a, tel. 74-50-51
3. Nysa, ul. Ks. P. Ściegiennego 5, tel. 25-44
4. Kluczbork, ul. Skłodowskiej 8, tel. 15-51

KATOLICKIE ŚRODKI SPOŁECZNEGO

PRZEKAZU:

I. Telewizyjne programy katolickie

1. Niedziela — godz. 8.15 program I
2. Wtorek — godz. 17.40 program II
3. Czwartek — godz. 18.30 program I
4. Sobota — godz. 9.10 program I
— „Ziarno” — Program dla dzieci i rodziców.
5. Sobota — godz. 21.30 program II
— „Słowo na niedzielę”.

II. Radiowe programy katolickie

1. Radio Vaticana

Godz.	Transmisje	Jak często
6.00	Powtórka	Codziennie
16.15	Dziennik	Codziennie
16.30	Msza św.	W niedzielę i święta
20.00	Audycja wieczorna	Codziennie

2. Diecezjalne Radio „Góra Św. Anny” — UKF FM: 71,69; 107,90 MHz
Adres: Pl. Katedralny 4, 45-005 Opole,
tel. 53-83-83, 53-87-87; fax: 53-79-48.

3. Radio Maryja-Nysa-UKFFM: 100,40 MHz

III. Prasa katolicka

Dla dzieci: „Mały Gość Niedzielny”, „Mały Przewodnik Katolicki”, „Promyk Jutrzenki”, „Mały Apostoł”, „Moje Pismo Tęcza”, „W Słóncu”, „Świat Misyjny”.

Dla młodzieży: „Wzrastanie”, „Ziarno”, „List”, „VOU”.

Dla dorosłych: „Gość Niedzielny”, „Niedziela”, „Oblicza”, „Słowo Dziennik Katolicki”, „Przewodnik Katolicki”, „Tygodnik Powszechny”.

DUSZPASTERSTWO RODZEN

ul. Kard. Bolesława Kominka 1a,
45-032 Opole, tel. 54-40-86

Pomaga małżonkom i rodzicom z problemami wychowawczymi, ludziom uzależnionym oraz wszystkim przeżywającym kryzys psychiczny poprzez poradnię katolicką, w której dyżurują:

Psycholog
poniedziałek 17.00—19.00
wtorek 17.00—19.00

Terapeuta odwykowy
środa 18.00—20.00

Duszpasterz
środa 9.00—13.00
czwartek 9.00—18.00

Nauczyciel nat. plan. rodziny
środa 10.00—13.00
czwartek 10.00—16.00

Instruktorka diec.
czwartek 16.00—18.00

(Poradnia katolicka jest nieczynna w święta kościelne)

„DIALOGI MAŁŻENSKIE”

(rekolacje specjalne w Kamieniu Śląskim 24—26.04.1995)

Zgłoszenia: ul. Kard. Bolesława Kominka 1a,
45-032 Opole, tel. 54-40-86

DOM SAMOTNEJ MATKI

ul. Masłowskiego 1, 45-317 Opole-Grudziec,
tel. 54-07-60

Pomaga matkom w stanie błogosławionym, które nie mają możliwości urodzenia dziecka w domu.

Przysłowia i ANEGDOTY LUTY

*Jeśli w lutym rosa pada,
nocne przymrozki w maju zapowiada.*

*Gdy w początku lutego burze i śniegi,
początek wiosny już niedaleki,
ale gdy słońce ciepło świeci,
wiosna tak prędko nie przyleci.*

*Luty, gdy wiatrów i mrozów nie daje,
prowadzi rok słotny i nieurodzaje.*

*W lutym mróz i śnieg stały
czynnia w lecie upały.*

KALENDARZ LITURGICZNY

DIECEZJI OPOLSKIEJ

ZMARLI KAPLANI
DIECEZJI OPOLSKIEJ
W ROKU 1994

1. Ks. Jerzy Bogusiak, emer. prob. par. Skorogoszcz, lat 65, zmarł 2 stycznia w Krakowie.
2. Ks. Wincenty Guzik, emer. prob. par. Kielcza, lat 88, zmarł 30 marca.
3. Ks. Jan Sigmund, emer. prob. par. Zawadzkie, lat 85, zmarł 26 maja.
4. Ks. Franciszek Skiba, emer. prob. par. Kamienica, lat 82, zmarł 24 czerwca w Mszanie Górnej.
5. Ks. Joachim Rzotki, rezydent w Nysie, lat 57, zmarł 2 lipca.
6. Ks. Franciszek Spilla, prałat, emer. prob. par. Dębic, lat 80, zmarł 27 października.
7. Ks. Andrzej Różak, kanonik, emer. prob. par. Kotulin, lat 86, zmarł 18 listopada.
8. Ks. Franciszek Pawlar, radca duchowny, emer. prob. par. Krzanowice, lat 85, zmarł 4 grudnia.

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie

WYKAZ KOLEKT W 1995 ROKU

W pierwszym kwartale:

- 1 I kolekta na potrzeby Kurii i Seminarium Duchownego
- 6 I kolekta na Misje
- 5 II kolekta na potrzeby Kurii i Seminarium Duchownego
- 5 III kolekta na potrzeby Kurii i Seminarium Duchownego
- 19 III kolekta na budowę obiektów kurialnych i konserwację zabytków

W drugim kwartale:

- 2 IV kolekta na potrzeby Kurii i Seminarium Duchownego
- 14 IV ofiara u Bożego Grobu
- 17 IV kolekta na KUL (Poniedziałek Wielkanocny)
- 7 V kolekta na potrzeby Kurii i Seminarium Duchownego
- 4 VI kolekta na potrzeby Kurii i Seminarium Duchownego
- 18 VI zbiórka na KUL przed kościołem do puszek
- 29 VI kolekta na Stolicę Apostolską - „świętopietrze”

W trzecim kwartale:

- 2 VII kolekta na potrzeby Kurii i Seminarium Duchownego
- 6 VIII kolekta na potrzeby Kurii i Seminarium Duchownego
- 15 VIII kolekta na KUL (taca letnia)
- 3 IX kolekta na potrzeby Kurii i Seminarium Duchownego
- 10 IX zbiórka na KUL przed kościołem do puszek
- 17 IX kolekta na budowę kościołów i jałmużna postna z całego roku

W czwartym kwartale:

- 1 X kolekta na potrzeby Kurii i Seminarium Duchownego
- 8 X kolekta na Caritas
- 22 X kolekta na Misje
- 5 XI kolekta na potrzeby Kurii i Seminarium Duchownego
- 3 XII kolekta na potrzeby Kurii i Seminarium Duchownego
- 26 XII kolekta na KUL (taca zimowa)

Uwaga: Powyższe kolekty z wyjątkiem na KUL rządcy kościołów winni przekazać do Kurii Diecezjalnej natychmiast po ich zebraniu z zaznaczeniem parafii i celu na jaki są przeznaczone. Składki na KUL należy przelać bezpośrednio do Lublina.

UROCZYSTOŚCI KOŚCIELNE NA GÓRZE ŚW. ANNY W 1995 ROKU

I. Nabożeństwa diecezjalne:

- 1. Emaus kapłański — wtorek wielkanocny (18 kwietnia).
- 2. Dzień Modlitw Maturzystów — wtorek wielkanocny (18 kwietnia).
- 3. Dzień Modlitw Sióstr Zakonnych — Wniebowstąpienie Pańskie (25 maja).
- 4. Dzień Modlitw Młodzieży — piątek, sobota, niedziela (19-21 maja).
- 5. Dzień Modlitw Ludu Romy (Cyganów) — niedziela (11 czerwca).
- 6. Dzień Modlitw Dzieci Specjalnej Troski — sobota (10 czerwca).
- 7. Dzień Modlitw Chorych — czwartek (22 czerwca).
- 8. Dzień Modlitw Mężczyzn — sobota, niedziela (24-25 czerwca).
- 9. Dzień Modlitw Liturgicznej Służby Ołtarza — poniedziałek, wtorek (26-27 czerwca).
- 10. Dzień Modlitw Dzieci Szkolnych i Przedszkolnych — sobota, niedziela (1-2 lipca).
- 11. Dzień Modlitw Niewidomych — niedziela (9 lipca).
- 12. Dzień Modlitw Głuchoniemych — niedziela (6 sierpnia).
- 13. Dzień Modlitw Katechetów — sobota (2 września).
- 14. Dzień Modlitw Chórów Kościelnych — sobota, niedziela (2-3 września).
- 15. Dożynki Diecezjalne — niedziela (24 września).
- 16. Dzień Modlitw Pracownic Charytatywnych — niedziela (24 wrze-

- 1. Odpust św. Anny — niedziela (23 lipca).
- 2. Uroczystość Wniebowzięcia NMP z obchodami kalwaryjskimi — piątek, sobota, niedziela (11-13 sierpnia).
- 3. Uroczystość Aniołów Stróżów z obchodami kalwaryjskimi — piątek, sobota, niedziela (25-27 sierpnia).
- 4. Uroczystość Podwyższenia Krzyża św. z obchodami kalwaryjskimi — czwartek, piątek, sobota, niedziela (14-17 września).

III. Odpusty małe z obchodami kalwaryjskimi:

- 1. Wielki Piątek — piątek (14 kwietnia).
- 2. Uroczystość Matki Bożej Szkaplerznej — niedziela (16 lipca).
- 3. Uroczystość św. Piotra z Alkantary — niedziela (15 października).

IV. Odpusty franciszkańskie:

- 1. Poniedziałek po Zesłaniu Ducha Świętego z obchodami kalwaryjskimi dla FZS (III zakon) — poniedziałek (5 czerwca).
- 2. Uroczystość Matki Bożej Anielskiej (Porcjunkula) — niedziela (6 sierpnia).
- 3. Uroczystość św. Franciszka — niedziela (8 października).

V. Inne:

- 1. Pielgrzymka Przewodników Kalwaryjskich — poniedziałek, wtorek (1-2 maja).
- 2. Pielgrzymka Orkiestr Kalwaryjskich i Hodowców Gołębi — niedziela (8 października).

REKOLEKCJE ZAMKNIĘTE NA GÓRZE ŚW. ANNY W 1995 ROKU

I. W klasztorze OO. Franciszkanów:

- 1. Dla kapłanów — 26-29 czerwca.
- 2. Dla kapłanów — 25-28 września.
- 3. Dla kapłanów — 16-19 października.
- 4. Dla kapłanów — 13-16 listopada.

II. W Domu Pielgrzyma:

- 1. Dla Franciszkańskiego Zakonu Świeckich — 5-8 czerwca.
- 2. Dla Franciszkańskiego Zakonu Świeckich — 2-6 listopada.
- 3. Dla Franciszkańskiego Zakonu Świeckich — 16-19 listopada.
- 4. Dla chorych — 19-22 czerwca.
- 5. Dla głuchoniemych — 3-6 sierpnia.
- 6. Dla pracownic charytatywnych — 22-24 września.
- 7. Dla maturzystów — 6-9 lutego.

STAŁE PROGRAMY W I KWARTALE 1995 ROKU TRANSMISJE RADIA WATYKAŃSKIEGO

Stałym punktem naszych audycji są informacje o działalności Ojca Świętego, Stolicy Apostolskiej i Kościołów lokalnych, a także wiadomości o charakterze religijno-społecznym z całego świata.

W poszczególne dni tygodnia, w audycji o godz. 20⁰⁰, staramy się nadawać programy tematyczne:

- w niedziele: modlitwa maryjna z Papieżem; rubryka o bazylice św. Piotra „Tu przychodzą pokolenia” (opracowanie: ks. Władysław Węglarz SDS);

- w poniedziałki: w pierwszy poniedziałek miesiąca rubryka „Wspólne dziedzictwo. Dialog chrześcijańsko-żydowski” (opracowanie: Aleksander Kowalski); w drugi - „Rozmowy Krakowskie” (prowadzone przez ks. Stanisława Obirka SI); w czwartki - informujemy o książkach nadesłanych do naszej redakcji (opracowanie: A. Kowalski);

- we wtorki: rubryka „Świadkowie wiary” (opracowanie: księży Piotr Kostyło SI i Zbigniew Szymczyk SI);

- w środy: „Katecheza Ojca Świętego” - relacja z audycji ogólnej; rubryka o Miłosierdziu Bożym (opracowanie: ks. Andrzej Witko);

- w czwartki: rubryka „Wędrowki śródziemnomorskie. Śladami Polaków w Italii” (opracowanie: Józef Dużyk);

- w piątki: rubryka o wybitnych postaciach Kościoła u naszych południowych sąsiadów (opracowanie: o. Tomasz Dostatni OP);

- w soboty: rubryka o chrześcijańskiej wizji małżeństwa i rodziny

PAPIESKIE INTENCJE MISYJNE 1995

- Styczeń:** Aby poprzez katechezę we wszystkich parafiach i wspólnotach religijnych wzrastała gorliwość misyjna i ekumeniczna.
- Luty:** Aby wszystkie wspólnoty życia konsekrowanego intensywnie przeżywały misyjny wymiar swego charyzmatu.
- Marzec:** Aby młode Kościoły afrykańskie wzrastały w żywej wierze i żarliwości misyjnej.
- Kwiecień:** Aby inicjatywa ONZ obchodów „Roku Tolerancji” przyczyniła się do uszanowania wiary i przekonania każdego człowieka.
- Maj:** Aby za przykładem Dziewicy Maryi ludzie młodzi byli gotowi odpowiedzieć na powołanie misyjne.
- Czerwiec:** Aby czynne świadectwo chrześcijan przyczyniło się do zwycięstwa nad groźbą AIDS.
- Lipiec:** Aby niezbywalne prawa kobiety były szanowane zwłaszcza w krajach Trzeciego Świata.
- Sierpień:** Aby w Kościele chińskim umocniła się widzialna więź ze Stolicą Apostolską.
- Wrzesień:** Aby V Latinoamerykański Kongres Misyjny wzbudził nową motywację i siły do pracy misyjnej na tym kontynencie.
- Październik:** Aby Światowy Dzień Misyjny wzbudził w wiernych żywą świadomość i chęć udziału w głoszeniu Ewangelii Chrystusa.
- Listopad:** Aby wszędzie wzrastała miłość i szacunek dla życia ludzkiego i jego godności.
- Grudzień:** Aby dzięki orędziu Bożego Narodzenia dzieci narażone na przemoc i gwałt doznały więcej miłości i ochrony.

EWANGELIE na NIEDZIELE i ŚWIĘTA

2 lutego 1995

Święto Ofiarowania Pańskiego

Ewangelia: Łk 2,22—40

A gdy Rodzice wnosili Dzieciątko Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Prawa, Symeon wziął je w objęcia, błogosławił Boga i mówił: «Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokój, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzaly Twoje zbawienie».

5 lutego 1995

V Niedziela Zwykła C

Ewangelia: Łk 5,1—11

Gdy Jezus przestał mówić, rzekł do Szymona: «Wyplń na głębię i zarzuć sieć na połów!» A Szymon odpowiedział: «Mistrzu całą noc pracowaliśmy i nicśmy nie ułowili. Lecz na Twoje słowo zarzucę sieć».

12 lutego 1995

VI Niedziela Zwykła C

Ewangelia: Łk 6,17.20—26

Zszedł z nimi na dół i zatrzymał się na równinie. Był tam duży pozet Jego uczniów i wielkie mnóstwo ludu z całej Judei i z Jerozolimy oraz wybrzeża Tyru i Sydonu; przyszlizli oni, aby Go słuchać.

19 lutego 1995

VII Niedziela Zwykła C

Ewangelia: Łk 6,27—38

Nie sądzcie, a nie będziecie sądzeni; nie potępiajcie, a nie będziecie potępieni; odpuszczajcie, a będzie wam odpuszczone.

26 lutego 1995

VIII Niedziela Zwykła C

Ewangelia: Łk 6,39—45

Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we własnym oku nie dostrzegasz? Jak możesz mówić swemu bratu: «Bracie, pozwól, że usunę drzazgę, która jest w twoim oku», gdy sam belki w swoim oku nie widzisz? Obludnik!

DARSTELLUNG des HERRN (2 Februar)

ZUM EVANGELIUM *Jesus kommt in den Tempel nicht nur, um die Vorschrift des Gesetzes zu erfüllen; er ist der Herr des Tempels. Der greise Simeon erkennt in dem Kind den Heilbringer für Israel und die Heidenvölker: den Messias. Mit dem Kommen Jesu setzt aber auch die Krise und das Gericht ein. An ihm entscheidet sich die Geschichte Israels und der Völker. Maria aber erfährt, daß sie als Mutter des Erlösers seinen Leidensweg mitgehen wird.*

KURZFASSUNG

Lk 2.22—32

Meine Augen haben das Heil gesehen

† Aus dem heiligen Evangelium nach Lukas.

Es kam für die Eltern Jesu der Tag der vom Gesetz des Mose vorgeschriebenen Reinigung. Sie brachten das Kind nach Jerusalem hinauf, um es dem Herrn zu weihen, gemäß dem Gesetz des Herrn, in dem es heißt: Jede männliche Erstgeburt soll dem Herrn geweiht sein. Auch wollten sie ihr Opfer darbringen, wie es das Gesetz des Herrn vorschreibt: ein Paar Turteltauben oder zwei junge Tauben. In Jerusalem lebte damals ein Mann namens Simeon. Er war gerecht und fromm und wartete auf die Rettung Israels, und der Heilige Geist ruhte auf ihm. Vom Heiligen Geist war ihm offenbart worden, er werde den Tod nicht schauen, ehe er den Messias des Herrn gesehen habe.

Jetzt wurde er vom Geist in den Tempel geführt; und als die Eltern Jesus hereinbrachten, um zu erfüllen, was nach dem Gesetz üblich war, nahm Simeon das Kind in seine Arme und pries Gott mit den Worten: Nun läßt du, Herr, deinen Knecht, wie du gesagt hast, in Frieden scheiden. Denn meine Augen haben das Heil gesehen, das du vor allen Völkern bereitet hast, ein Licht, das die Heiden erleuchtet, und Herrlichkeit für dein Volk Israel.

5 SONNTAG im JAHRESKREIS (5.02)

ZUM EVANGELIUM *Nur bei Lukas steht die Erzählung von dem wunderbaren Fischfang des Petrus. Vom Boot des Petrus aus lehrt Jesus die Volksmenge, die am Ufer steht. Zu Petrus sagt er: Fahr hinaus! Und Petrus erhält die Verheißung: Von jetzt an wirst du Menschen fangen. Ein ausdrücklicher Ruf zur Nachfolge ergeht hier nicht. Aber Petrus spürt in der Nähe Jesu die Heiligkeit des anwesenden Gottes. Etwas Entscheidendes ist in dieser Stunde im Leben des Petrus und seiner Gefährten geschehen.*

EVANGELIUM

Lk 5.1—11

Sie ließen alles zurück und folgten ihm nach

† Aus dem heiligen Evangelium nach Lukas.

In jener Zeit, als Jesus am Ufer des Sees Gennésaret stand, drängte sich das Volk um ihn und wollte das Wort Gottes hören. Da sah er zwei Boote am Ufer liegen. Die Fischer waren ausgestiegen und wuschen ihre Netze. Jesus stieg in das Boot, das dem Simon gehörte, und bat ihn, ein Stück weit vom Land wegzufahren. Dann setzte er sich und lehrte das Volk vom Boot aus.

Als er seine Rede beendet hatte, sagte er zu Simon: Fahr hinaus auf den See! Dort werft eure Netze zum Fang aus!

Simon antwortete ihm:
Meister, wir haben die ganze Nacht gearbeitet
und nichts gefangen.
Doch wenn du es sagst,
werde ich die Netze auswerfen.

Das taten sie,
und sie fingen eine so große Menge Fische,
daß ihre Netze zu reißen drohten.
Deshalb winkten sie ihren Gefährten im anderen Boot,
sie sollten kommen und ihnen helfen.
Sie kamen, und gemeinsam füllten sie beide Boote bis zum Rand,
so daß sie fast untergingen.

Als Simon Petrus das sah,
fiel er Jesus zu Füßen
und sagte: Herr, geh weg von mir;
ich bin ein Sünder.
Denn er und alle seine Begleiter waren erstaunt und erschrocken,
weil sie so viele Fische gefangen hatten;
ebenso ging es Jakobus und Johannes,
den Söhnen des Zebedäus, die mit Simon zusammenarbeiteten.

Da sagte Jesus zu Simon:
Fürchte dich nicht!
Von jetzt an wirst du Menschen fangen.
Und sie zogen die Boote an Land,
ließen alles zurück
und folgten ihm nach.

6 SONNTAG im JAHRESKREIS (12.02)

ZUM EVANGELIUM *Der Bergpredigt im Matthäusevangelium entspricht bei Lukas die sogenannte Feldrede (Lk 7.20-49). Auf die Seligpreisungen am Anfang folgen bei Lk vier Weherufe. Jesus spricht das Heil den Armen zu: denen, die hungern und weinen und wegen des Glaubens verfolgt werden; den Menschen, die wissen, daß sie nichts haben, und die fähig sind, sich ungesichert Gott auszuliefern. Die Weherufe gelten den Reichen und Satten, den harten Menschen, die angesichts fremder Not lachen können.*

EVANGELIUM

Lk 6. 17.20-21

Selig, ihr Armen! - Weh euch, ihr Reichen!

✚ Aus dem heiligen Evangelium nach Lukas.

In jener Zeit
stieg Jesus mit seinen Jüngern den Berg hinab.
In der Ebene
blieb er mit einer großen Schar seiner Jünger stehen,
und viele Menschen aus ganz Judäa und Jerusalem
und dem Küstengebiet von Tyrus und Sidon strömten herbei.

Jesus richtete seine Augen auf seine Jünger
und sagte:
Selig, ihr Armen,
denn euch gehört das Reich Gottes.
Selig, die ihr jetzt hungert,
denn ihr werdet satt werden.
Selig, die ihr jetzt weint,
denn ihr werdet lachen.

Selig seid ihr, wenn euch die Menschen hassen
und aus ihrer Gemeinschaft ausschließen,
wenn sie euch beschimpfen
und euch in Verruf bringen um des Menschensohnes willen.
Freut euch und jauchzt an jenem Tag;
euer Lohn im Himmel wird groß sein.
Denn ebenso haben es ihre Väter mit den Propheten gemacht.

Aber weh euch, die ihr reich seid;
denn ihr habt keinen Trost mehr zu erwarten.
Weh euch, die ihr jetzt satt seid;
denn ihr werdet hungern.
Weh euch, die ihr jetzt lacht;
denn ihr werdet klagen und weinen.
Weh euch, wenn euch alle Menschen loben;
denn ebenso haben es ihre Väter
mit den falschen Propheten gemacht.

7 SONNTAG im JAHRESKREIS (19.02)

ZUM EVANGELIUM *Als Fortsetzung der Feldrede berichtet Lukas verschiedene Jesusworte, die wir als Ausdeutungen der Feldrede verstehen können. Jesus spricht zu denen, die ihm zuhören (Lk 6. 27), damals und heute. Aber: die Menschen lieben, die uns hassen und verfolgen, sind wir da nicht überfordert? Es ist uns aufgegeben, mehr zu*

tun, als wir können, mehr zu werden, als wir sind. Wir sollen Gott ähnlicher werden, so wie das Kind seinem Vater ähnlich ist.

EVANGELIUM

Lk 6. 27-38

Seid barmherzig, wie es euer Vater ist

✚ Aus dem heiligen Evangelium nach Lukas.

In jener Zeit sprach Jesus zu seinen Jüngern:
Euch, die ihr mir zuhört, sage ich:
Liebt eure Feinde;
tut denen Gutes, die euch hassen.
Segnet die, die euch verfluchen;
betet für die, die euch mißhandeln.

Dem, der dich auf die eine Wange schlägt,
halte auch die andere hin,
und dem, der dir den Mantel wegnimmt,
laß auch das Hemd.
Gib jedem, der dich bittet;
und wenn dir jemand etwas wegnimmt,
verlang es nicht zurück.

Was ihr von anderen erwartet,
das tut ebenso auch ihnen.

Wenn ihr nur die liebt, die euch lieben,
welchen Dank erwartet ihr dafür?
Auch die Sünder lieben die, von denen sie geliebt werden.

Und wenn ihr nur denen Gutes tut, die euch Gutes tun,
welchen Dank erwartet ihr dafür?
Das tun auch die Sünder.

8 SONNTAG im JAHRESKREIS (26.02)

ZUM EVANGELIUM *Wer andere führen will, muß einen klaren Blick haben und ein lauter Herz. Er muß ein „guter Mensch“ sein. Man erkennt ihn an seinen Taten und Worten, so wie man den Baum an seinen Früchten erkennt.*

EVANGELIUM

Lk 6. 39-45

Wovon das Herz voll ist, davon spricht der Mund

✚ Aus dem heiligen Evangelium nach Lukas.

In jener Zeit
sprach Jesus zu seinen Jüngern:
Kann ein Blinder einen Blinden führen?
Werden nicht beide in eine Grube fallen?
Der Jünger steht nicht über seinem Meister;
jeder aber, der alles gelernt hat,
wird wie sein Meister sein.

Warum siehst du den Splitter im Auge deines Bruders,
aber den Balken in deinem eigenen Auge bemerkst du nicht?
Wie kannst du zu deinem Bruder sagen:
Bruder, laß mich den Splitter aus deinem Auge herausziehen!,
während du den Balken in deinem eigenen Auge nicht siehst?
Du Heuchler!
Zieh zuerst den Balken aus deinem Auge;
dann kannst du versuchen,
den Splitter aus dem Auge deines Bruders herauszuziehen.

Es gibt keinen guten Baum, der schlechte Früchte hervorbringt,
noch einen schlechten Baum, der gute Früchte hervorbringt.
Jeden Baum erkennt man an seinen Früchten:
von den Disteln pflückt man keine Feigen,
und vom Dornstrauch erntet man keine Trauben.

Ein guter Mensch bringt Gutes hervor,
weil in seinem Herzen Gutes ist;
und ein böser Mensch bringt Böses hervor,
weil in seinem Herzen Böses ist.

Wovon das Herz voll ist,
davon spricht der Mund.

W sieci

Bóg nikogo do niczego nie zmusza.
Jeśli zjednywa sobie ludzi, to zaprasza ich,
by dobrowolnie sięgali po swe szczęście.

Nieznajomość Pisma Świętego
jest nieznajomością Chrystusa.

Augustyn

STYCZEŃ

1. NOWY ROK PAŃSKI 1995 - 700 od założenia Izbicka
6. OBJAWIENIE PAŃSKIE - święcenie wody, kredy,...
7. I ROCZNICA śmierci Anny Gogolin z Utraty /7.00/
8. MSZA KOLENDOWA rejonu Otmic / OTM. 7.30/
10. I ROCZNICA śmierci Antoniego Patoła /OTM. 7.00/
11. I ROCZNICA śmierci Michała Worpica /IZB. 7.00/
15. MSZA KOLENDOWA rejonu Izbicka /IZB. 7.30/
18. TYDZIEŃ MODLITW o Zjednoczenie Chrześc. /15-25.I
21. D z i e Ń B a b c i.
21. I ROCZNICA śmierci Anny Langer z Lig. /IZB. 7.00
22. D z i e Ń D z i a d k a.
22. 80-LECIE URODZIN Marii Woszko z Utraty /IZB. 10.00
25. I ROCZNICA śmierci Józefa Płoszczyca /IZB. 7.00/

LUTY

2. OFIAROWANIE PAŃSKIE /Gromniczna/ - święcenie św
3. I PIĄTEK - Za Parafian-Czcicieli /IZB. 17.00/
4. I ROCZNICA śmierci Pauliny Kowala /Bryś/ o 7.00
12. I DZIEŃ ADORACJI /40 Godz. Naboż./ według planu
15. 70-LECIE URODZIN Alojzego Paczuła /IZB. 16.00/
19. II DZIEŃ ADORACJI /40 godz. Nabożeństwa/ Niedz.
19. 90-LECIE URODZIN Heleny Lika /OTMICE 7.30/
19. 85-LECIE URODZIN Jana Gatner /IZBICKO 10.00/
26. III DZIEŃ ADORACJI /40-godz. Naboż/ - Niedziela.
26. 85-LECIE URODZIN Anny Rangosz /IZBICKO 7.30/

MARZEC

1. Ś R O D A POPIELCOWA - Rozpoczęcie W. Postu.
3. I PIĄTEK - Za Parafian-Czcicieli /IZB. 7.00/
5. ROCZNE DZIECI I KWARTAŁU /IZBICKO 10.00/
9. I ROCZNICA śmierci Gintera Szramowskiego /OT. 16/
11. 60-LECIE MAŁŻENSTWA Czeżaława i Bron. Żydek /1800
17. 60-LECIE URODZIN Proboszcza /IZB. 7.00 i 18.00/
13. 50-LECIE NAUKI po II wojnie w Izbicku.
19. JUBILEUSZ 60-letnich PARAFIAN całej Par. /IZB. 10/
20. Za JÓZEFÓW całej Parafii /IZBICKO 19.00/
21. I ROCZNICA śmierci Adelajdy Patoła /OTM. 7.00/
25. ZWIĄSTOWANIE PAŃSKIE - 37 ROCZN. śm. Ks. J. Czabon.
28. Za MŁODZIEŻ na Rozpocz. Sezonu Sport. /IZB. 18.00
30. 80-LECIE URODZIN Ryszarda Kleemann /OTM. 16.00/
- 70-LECIE URODZIN Gertrudy Kleemann /OTM. 16.00/
31. FINAŁ WOJEW. "Śląskiego Berania" w szkole Izb.

KWIECIEŃ

2. I NIEDZIELA MĘKI PAŃSKIEJ /Zasłonięcie ołtarzy/
3. I ROCZNICA śmierci Franciszki Krawczyk /IZB. 7.00
6. 50-LECIE URODZIN Krystyny Paszek /OTM. 16.00/
7. I PIĄTEK - Za Parafian-Czcicieli /IZB. 7.00/
8. I ROCZNICA śmierci Jana Werner /IZB. 7.00/
9. II NIEDZIELA MĘKI PAŃSKIEJ /PALMOWA/ św. palm.
10. ROZPOCZĘCIE REKOLEKCJI WIELKAN. /IZB. 7.00/
- Msza św. o błogosł. w Rekolekcjach /IZB. 18.00/
13. WIELKI CZWARTEK - Wieczernia Pańs. /OT. 17.00 IZ. 19/
14. WIELKI PIĄTEK - Męka Pańska /Ceremonie IZB. 17.00
15. WIGILIA REZUREKCJI /Lit. ognia/ IZB. 19.00 i OTM./
16. WIELKANOC /IZB. 7.30=niem=, 9.00, 10.00/
- /OTM. 7.30 i 10.00/ Niema wieczorem!
17. PONIEDZIAŁEK WIELKAN. /IZB. 7.30, 10.00, 18.00/
- /OTM. 7.00, 9.00/
18. EMMAUS KAPLAŃSKI na Górze św. Anny/dla księży/
18. PIELGRZYMKĄ MATUREYSTÓW na Górze św. Anny /9.30/
23. NIEDZIELA MIŁOSIĘDZIA BOŻEGO /Procesja w IZB./
23. 40-LECIE MAŁŻENSTWA Jerzego i Bryg. Hurek /IZB 10/
23. 15-LECIE MAŁŻENSTWA Rudolfa i Rity Gawlik /18.00
25. św. MARKA - Procesja do Pomn. Op. Boż. o 18.00
27. I ROCZNICA śmierci Alfonsa Thedy /OTM. 17.00/
29. ś l u b - Jędrzejek - Rok w Otmicach o 10.30.
30. 20-LECIE MAŁŻENSTWA Gerarda i Bryg. Mosz /7.30/

MAJ

1. ODPUST w OTMICACH /9-LECIE poświęc./ Suma 10.00
- NIESZPORY Odpustowe OTM. 15.00. NAB. MAJ IZB 1800
2. Za ZMARŁYCH zalecanych w Odpust /OTM. 6.30/
4. I ROCZNICA śmierci Klary Gordzielik /OTM. 17.00
5. I PIĄTEK: Za Parafian-czcicieli /IZB. 18.00/
7. Za STRAŻAKÓW i HUTNIKÓW /IZBICKO 10.00/
11. I ROCZNICA śmierci Marii Barteczko /OTM. 17.00/
16. I ROCZNICA śmierci Heleny Wyspiańskiej /IZB. 19.00
19. 80-LECIE URODZIN Anny Dombek z Ligoty /IZB. 6.30/
22. DZIEŃ KRZYŻÓW w OTMICACH /OTM. 18.00/
23. DZIEŃ KRZYŻÓW w IZBICKO /IZB. 18.00/
24. DZIEŃ KRZYŻÓW i ODPUST w LIGOCIE /LIG. 18.00/
25. WNIEBOWSTAPIENIE PAŃSKIE: Od gradob. IZB. 8.00
- " " " z HAL. /IZB. 19.00
26. DZIEŃ MATKI: w int. Matek /IZB. -18.00/
28. MSZA św. od gra dobiecia z LIGOTY /IZB. 7.30/
28. I KOMUNIA św. 17 dzieci w OTMICACH /OTM. 10.00/
31. NAWIEDZENIE NMP - święto Patron Siostr /6.30/
- /Odnowienie ślubów zakonnych/.

CZERWIEC

1. DZIEŃ DZIECKA i I Czwartek Powołaniowy.
1. I ROCZNICA śmierci Wilhelma Joszko /IZB. 6.30/
2. I PIĄTEK - Za Parafian-czcicieli /IZB. 6.30/
4. I KOMUNIA św. 22 dzieci w IZBICKO /IZB. 10.00/
5. NMP MATKI KOŚCIOŁA - DZIEŃ CHORYCH /IZB. 9.00/
5. 50 ROCZNICA Komunii św. Ks. proboszcza /SIER. 1800
8. I ROCZNICA śmierci Alojzego Gordzielik /OT. 17.00
11. ROCZNICA I KOMUNII św. "Drzewo Życia" / IZ. 10.00
13. BOŻE CIAŁO - Msza św. i Procesja /IZB. 8.00/
20. II ROCZNICA PRYMICJI Ks. Damiana Rangosz /18.00
22. 37 ROCZNICA święceń Kapł. Ks. Proboszcza: /6.30
23. ZAKONCZENIE OKTAWY - Najśw. Serca Jez. /IZB 1800
23. NOC ŚWIĘTOJAŃSKA na UTRACIE /początek o 21.00/
24. IGRZYSKA DZIECI i MŁODZIEŻY /1000, 1500, 2000/
25. ODPUST JUBILEUSZOWY 700-LECIE z udziałem Biskupa
- Suma Odpustowa - Za Parafian /11.00/
- Za ROCZNE DZIECI II kwartału /9.00/
- JUBILEUSZOWY FESTYN SPORTOWY i wystawy.
26. MSZA św. za PARAFIAN zmarłych w 700 latach /6.30
28. 50-LECIE URODZIN Marii Nieświec /IZB. 17.00/
29. św. PIOTRA i PAWŁA: Msza św. za Parafian /8.00/
30. POKAZY STRAŻACKIE na boisku szkolnym /20.00/

LIPIEC

1. WOJEWÓDZKIE ZAWODY SPORTOWE w Izbicku.
- TURNIEJ wszystkich wsi naszej Gminy /IZB. 20.00
2. SPOTKANIE POKOLEŃ z kraju i z zagranicy /park/
- Msza św./po niemiecku/ o godz. 10.00
- Pochód historyczno-folklor. /IZB. 14.00
3. POZNAJEMY UROKI Śląska Opolskiego /wycieczki/
7. I PIĄTEK - Za Parafian-czcicieli /OTM. 6.30/
9. JUBILEUSZ 50-LECIA /ABRAHAMA/ wszystkich /10.00
9. WYSTAWA ROLNICZA - Jubileuszowa /całej Gminy/
11. I ROCZNICA śmierci Marii Mandelka /IZB. 19.00/
12. I ROCZNICA śmierci Józefa Gawlik / IZB. 18.00/
15. I ROCZNICA śmierci Józefa Pientki /IZB. 6.30/
16. 60-LECIE URODZIN Elżbiety Sprancel /OTM. 10.00/
26. św. ANNY - Za wszystkie Matki, Wdowy /IZB. 6.30

SIERPIEŃ

1. I ROCZNICA śmierci Czesława Kalki /OTM. 6.30/
2. I ROCZNICA śmierci Józefa Worpica /RFN/ IZB. 6.30
4. I PIĄTEK - Za Parafian-czcicieli /IZB. 6.30/
13. 90-LECIE URODZIN Klary Świetlińskiej /IZB. 7.30
15. WNIEBOWZJĘCIE NMP /M.B. Zielnej/- święc. ziół.
- 25-LECIE MAŁŻEN. Rajnholda i Jadw. Niedziela 800
16. PIELGRZYMKĄ do św. ROCHA do Dębica /DEBIE 8.45/
20. JUBILEUSZ wszystkich 70-letnich Par. /IZB. 10.00
22. NMP KROLOWEJ - Odpust w klasztorze /KAPL. 6.30/
26. PIELGRZYMKĄ PARAFIALNA na Górę św. Anny /9.30/
- Za pielgrzymów na Jasną Górę i G. św. Anny
29. Wspom. MĘCZENSTWA św. JANA CHRZC. - Patrona.

WRZESIEŃ

1. I PIĄTEK - Za Parafian-czcicieli /IZB. 18.00/
3. Za ROCZNE DZIECI III Kwartału /IZBICKO 10.00/
5. I ROCZNICA śmierci Gertrudy Chmiel /OTM. 6.30/
6. ROZPOCZĘCIE ROKU SZKOLNOGO-Katech. /IZB. 17.00/
7. ROZPOCZĘCIE ROKU SZKOLNEGO- Katech. /OTM. 17.00
9. 20 ROCZNICA ślubu Józefa i Elżb. Pytel /OTM. 18.00
10. "ZNIMNIOK" JUBILEUSZOWY - Za Rolników /PARK 1300
11. I ROCZNICA śmierci Norberta Zajdel /OTM. 19.00/
12. IMIENIA MARYI - Pielgrzymka księży na Jasną Górę
14. ODPUST Podwyższenia Krzyża św. Za Paraf. /IZB. 18.00
17. 25-LECIE MAŁŻENSTWA Bryka i Marii Gregorczyk /10.00
18. św. Stanisława Kostki - PATRON MŁODZ. /IZB. 1800
20. I ROCZNICA śmierci Józefa Lyry /IZB. 16.00/
24. 25-LECIE MAŁŻENSTWA Hartm. i Małg. Konieczny 7.30

PĄDZIERNIK

1. 25-LECIE MAŁŻENSTWA Piotra i Teresy Bek /IZB 10
4. św. FRANCISZKA - Za III Zakon i Mł. Fr. /IZ. 6.30
6. I PIĄTEK - Za Parafian-czcicieli /IZB. 6.30/
7. M.B. ROZAŃCOWEJ - Za Bractwo Róż. /IZB. 6.30/
14. 15-ta ROCZNICA ślubu Andrzej i Marty Niedziela 6.30
15. 45-LECIE MAŁŻENSTWA Jerz. i Gett. Szłapa /10.00
19. 20-LECIE MAŁŻENSTWA P. i T. Santura /OTM. 16.00
22. 40-LECIE MAŁŻ. Józefa i Róży Konieczny /IZ. 7.30
22. 30-LECIE MAŁŻ. Henryka i Renaty Goczoł /IZB. 1800
29. 25-LECIE MAŁŻ. Ern. i Kuneg. Jaskółka /IZB. 10.00

LISTOPAD

1. WSZYSTKICH św. - Msze św. IZB. 7.30/niem/, 10.00,
- OTM. 7.30, HENR. 13.30. NABOŻ. 16.00
2. DZIEŃ ZMARŁYCH: 7.00 /IZB i OTM/, 7.30 /IZB/
- 8.00 /IZB/, 17.00 /OT/, 18.00 IZB
3. I PIĄTEK: Za Parafian-czcicieli 18.00 w IZBICKO
4. św. KAROLA - Imieniny Papieża i S. Karoli.
5. KIERMASZ: Za ROCZNE DZIECI IV kwartał /IZB 900/
- Suma kiermaszowa /IZB. 10.30/
- Nieszpory kiermaszowe /15.00 w IZB./

12. ROCZNICA ogłoszenia DEKRETU Biskupa Wrocławskiego Jana III. o powstaniu miejscowości i Prebendy /wikariatu Kolegiaty świętego Krzyża w Opolu/ Istbisco.
 Suma za Parafian żyjących w kraju i za granicą, oraz zmarłych w ciągu 700 lat naszych przodków /w IZBICKU o godz. 10.00/
 Za kończeni obchodów 700-lecia.

13. I ROCZNICA śmierci Wenera Sojka /IZB. 7.00/
 14. URODZINY Siostry Walerii - zakrystianki /7.00/
 17. św. ELŻBIĘTY - w int. Sióstr Zakonnych /7.00/
 26. św. KATARZYNY - w int. KOLEJARZY /OTM. 7.30/

GRUDZIEŃ

1. I PIĄTEK - Msza św. za Parafian /OTM. 7.00/
 2. I ROCZNICA śmierci Marii Niedziela /IZB. 8.00/
 3. I NIEDZIELA ADWENTU - Początek ROKU WIAR "A".
 4. św. BARBARY - Za Górników i Skalników /IZB. 9.00
 8. NIEPOKALANE POCZĘCIE NMP - Za KONGREG. IZB. 18.00
 10. 90-lecie URODZIN Marii Cebula z Ligoty /IZB 1.00
 16. I ROCZNICA śmierci Franciszka Cieślik /IZB 8.00
 19. I ROCZNICA śmierci Alojzego Rok /OTM. 6.30/
 24. WIGILIA BOŻEGO NARODZENIA /IV Niedziela Adwentu
 PASTERKA Za Parafian: IZB /niem/ 22.00
 OTM. o 22.00
 IZB. o 24.00
 25. BOŻE NARODZENIE: Za Parafian /po niem/ IZB 7.30
 IZB i OTM 7.30, OTM. 9.00, IZB. 10.00
 26. II ŚWIĘTO - św. Szczepana - Za KAWALEROW 10.30
 26-5-lecie MAŁŻ. Jerzego i Marii Niedersetz 7.30
 27. św. JANA Apostoła - święcenie wina - IZB. 7.00
 28. św. MŁODZIANKOW - Wieczna Adoracja Parafialna.
 Za dzieci i niemowlęta w OTMICACH 8.00
 Za dzieci i niemowlęta w IZBICKU o 10.00
 31. św. RODZINY: W int. Sióstr Zakonnych IZB 7.30.
 ZAKOŃCZENIE ROKU CYWILNEGO-JUBILEUSZOWEGO 1995
 Nabożeństwo - Statystyka - Msza za Paraf. 17.00.

Nabożeństwa w lutym:

1. śro. 7.00 IZB. Za zmarłych /skrzynka dusz cz./
 2. czw. 8.00 IZB. Za żyj. i zm. PARAFIAN /Gromnic
 16.00 OTM. Za + męża Teodora Fytel...
 18.00 IZB. Za + Małgorz. i Alfred Kleemann
 3. pią. 7.00 OTM. Za + Jerzego Giza...
 17.00 IZB. Za Parafian-czciocieli N.S.Jezus
 4. sob. 7.00 IZB. I ROCZNICA + Pauliny Kowala.
 18.00 IZB. /niem/ Za dusze czyścicowe-Paraf
 5. NIED. 7.30 OTM. Za + Mariana Lamm /IV Rocznica/
 10.00 IZB. Do Op.B. za Jana i Mat. Cebula,
 18.00 IZB. Za + Łucję Jucha /V Rocznica/
 6. pon. 7.00 IZB. Za + Paulinę Gordzielik...
 7. wto. 7.00 OTM. Za + Paulinę ... Barteczko,
 18.00 IZB. Za + Stan. i Reginę Wójcik...
 8. śro. 7.00 IZB. Za dusze czyścicowe /skarbonka/
 9. czw. 7.00 IZB. Za + Huberta Kapica, rodziców,
 16.00 OTM. SZKOLNA: Za + Walentego Skóra,
 10. pią. 7.00 IZB. Za + Marię i Franc. Paczuła...
 11. sob. 7.00 IZB. Za + Martę i Józefa Werner, syna
 18.00 OTM. /niem./ Za + Jerzego Sprancel,
 12. NIED. 7.30 IZB. ADORACJA. Za rodz. Rud. Żydek..
 10.00 OTM. Za + Martę i Edmunda Lika...
 18.00 IZB. Za żyj. i zmarłych Parafian.
 13. pon. 7.00 IZB. Za + Józefa i Annę Kopańskich,
 14. wto. 7.00 OTM. Za zmarłych /skrzynka dusz cz./
 18.00 IZB. MŁODZIEŻOWA: Za + Marię Koprek,
 15. śro. 7.00 IZB. w KLASZTORZE za + Siostry...
 16.00 IZB. SZKOLNA: 70-lecie Aloj. Paczuła
 16. czw. 7.00 IZB. Za + Walecję i Ignacego Kania,
 16.00 OTM. SZKOLNA: 10-lecie Małż.Całusińs.
 17. pią. 7.00 IZB. Za ++ z rodziny Strachwitz.
 18. sob. 7.00 IZB.
 18.00 IZB. /niem/:
 19. NIED. 7.30 OTM. ADORACJA. 90-lecie Heleny Lika,
 10.00 IZB. 85-lecie Urodzin Jana Gatner,
 18.00 IZB. Za + Gertrudę Raczek, pokrew.
 20. pon. 7.00 IZB.
 21. wto. 7.00 OTM. Do Op.B. w int.-Anastazji Chmiel
 18.00 IZB. MŁODZIEŻOWA: Za zmarłych /skrz.
 22. śro. 7.00 IZB.
 16.00 IZB. SZKOLNA:

23. czw. 7.00 IZB.
 16.00 OTM. SZKOLNA: Za + Henryka Tkocz...
 24. pią. 7.00 IZB. Za + Annę i Leona Mrochen...
 25. sob. 7.00 IZB. Za + Martę i Filipa Pasoń...
 18.00 OTM. /niem/ Za + Helenę Stoklosa...
 26. NIED. 7.30 IZB. ADORACJA. 85-lecie Anny Rangosz
 10.00 OTM. Za + Franciszka Woźnica...
 18.00 IZB. Za żyj. i zm. Parafian.
 27. pon. 7.00 IZB. Za + Teofila i Annę Mika...
 28. wto. 7.00 OTM. Za + Aleks. i Walecję Woźnica,
 18.00 IZB. MŁODZIEŻOWA. Za + Wilh. Joszko,
 1 Marca - POPIELEK - Post ścisły i abstynencja!

Kogo czcimy w lutym?

Imieniny obchodzą w lutym | wschód i zach. słońca

1 Śr Ignacego, Dobrochny, św. Wiridiana, 7¹⁷ 16²²
 św. Seweryna, Igi, św. Brygidy z Kildare,
 2 Cz Marii, Mirosławy, św. Miłostawy, 7¹⁶ 16²⁴
 św. Katarzyny Ricci, Kornela
 3 P św. Błażeja, św. Oskara, Wawrzyńca, 7¹⁴ 16²⁶
 Hipolita, Joanny
 4 So św. Joanny de Valois, Weroniki, Józefa, 7¹² 16²⁸
 Corsini, św. Andrzeja, Mariusza, św. Eutychiusza
 5 N Izidora, św. Adelajdy z Vilich, 7¹⁰ 16³⁰
 św. Agaty, Albina
 6 Pn św. Pawła Miki, św. Doroty, Bohdana, 7⁰⁹ 16³²
 Tytusa, Bogdany
 7 Wt św. Teodora, św. Ryszarda Bere, Eugenii, 7⁰⁷ 16³⁴
 Romana, Romualda, Kolety, bł. Jana z Triory
 8 Śr św. Hieronima Emiliana, Sebastiana, 7⁰⁵ 16³⁶
 Ireny, Jana, Emilii, Piotra, św. Honorata
 9 Cz Cyryla, św. Apolonii, Nikifora, Eryka, 7⁰³ 16³⁸
 Satabina, bł. Mariana Szkota, św. Sabina
 10 Pt św. Scholastyki, Jacka, Jacentego, 7⁰¹ 16⁴⁰
 Elwiry, Sotery
 11 So Olgierda, Lucjana, Marii, Dezyderego, 7⁰⁰ 16⁴¹
 Bernadetty, Teodora, św. Grzegorza II,
 Łazarza, św. Teodory
 12 N św. Eulalii, Modesta, Radostawa, 6⁵⁸ 16⁴³
 Damiana, Gaudentego, św. Malecjusza, Lucjusza,
 św. Saturnina, św. Benedykta z Anianu
 13 Pn Grzegorza, św. Katarzyny Ricci, św. 6⁵⁶ 16⁴⁵
 Stefana, Lestawa, św. Gilberta, Benignego,
 św. Eulogiusza, bł. Jordana z Saksonii, Arlety
 14 Wt św. Cyryla, św. Metodego Michała, św. 6⁵⁴ 16⁴⁷
 Walentego, Zenona, Lilianny, Lilii, Dobiestawy
 15 Śr Jowity, Faustyna, św. Zygryda, Józefa 6⁵² 16⁴⁷
 bł. Klaudiusza la Colombière, Saturnina
 16 Cz Danuty, Juliana, św. Daniela, Bernar- 6⁵⁰ 16⁴⁷
 da, św. Izaaka, św. Samuela, Benignusa,
 św. Julianny, św. Juliany, św. Eliasza
 17 Pt św. Aleksego, Zbigniewa, Łukasza, 6⁴⁶ 16⁵³
 Donata, Juliana
 18 So Szymona, św. Symeona, św. Konstancji, 6⁴⁶ 16⁵⁵
 Maksyma, Marcelego, Aleksandra, św. Flawiana
 19 N św. Konrada z Piacenzy, Arnolda, Piotra, 6⁴⁴ 16⁵⁷
 Monsweta, Czcistawa, Zuzanny, Marianny,
 Marcelego
 20 Pn Leona, Ludmiła, św. Zenobiusza, Jana, 6⁴² 16⁵⁹
 Ludomira, św. Eleuteriusza, Elenteriusza
 21 Wt św. Piotra Damianiego, św. Eleonory, 6⁴⁰ 17⁰⁰
 Damiana, Fortunata, Feliksa, św. Gumberta
 22 Śr św. Małgorzaty z Kortony, Marty, 6³⁸ 17⁰²
 Wrocistawa, Katedry, św. Piotra Apostoła
 23 Cz św. Polikarpa, bł. Izabeli Francuskiej, 6³⁶ 17⁰⁴
 Romany, Romana, Franciszki, Damiana
 24 Pt Bogusza, Macieja, św. Sergiusza, 6³³ 17⁰⁶
 św. Marka Marconiego, Leonarda, Cezarego,
 św. Eteberta, Modesta
 25 So św. Wiktora, św. Cezarego z Nazjanu, 6³¹ 17⁰⁸
 Sergiusza, św. Konstancjusza z Fabriano, Donata,
 Anastazji, Zygryda, Izabeli, św. Tarazjusza
 26 N św. Aleksandra, Mirosławy, Małgorzaty, 6²⁹ 17¹⁰
 św. Faustyna, Nestora

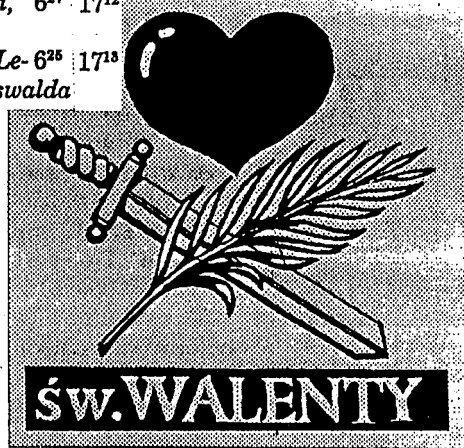
27 Pn św. Gabriela Perdolente, św. Anastazji, 6²⁷ 17¹²
 św. Juliana, Leonarda, św. Leandra
 28 Wt św. Ludomira, św. Romana, Teofila, Le-6²⁸ 17¹³
 cha, Hilarego, św. Oscara, Makarego, św. Oswalda

Przykazanie MIŁOŚCI

Pan Jezus powiedział: "Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie. Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali".

Chrystus nazwał przykazanie miłości swoim przykazaniem - nowym przykazaniem. Zostawił nam je jako swój testament. Mamy kochać Boga i bliźniego, a naszym bliźnim jest każdy człowiek. Boże Królestwo, do którego nas Chrystus prowadzi, to królestwo miłości, bo Bóg jest Miłością. Cokolwiek dobrego czynimy sobie wzajemnie, jest to jednocześnie znak, że kochamy Boga. Jest to znak, że jesteśmy chrześcijanami, uczniami Chrystusa.

Jezus przez całe swoje życie czyniąc dobrze, dał przykład miłości. Gdy miłujemy bliźnich, miłujemy Boga, a On wtedy przebywa w nas, jesteśmy z Nim zjednoczeni. To jest najważniejsze nasze zadanie w życiu.

"Walentynki"

Zwyczaj przesyłania w dniu 14 lutego drobnych podarków, listów, miłosnych serduszek, jest pozostałością pogańskiego obyczaju, kiedy to chłopcy umieszczali na obrazkach imiona swych ukochanych na cześć bogini dziewcząt. Ten zwyczaj przyjął się pod nazwą "walentynki". Pochodzi od męczennika, św. Walentego, który w przeszłości był oczczony jako patron ludzi chorych, zwłaszcza epileptyków. Dzisiaj, można chyba tak powiedzieć, stał się opiekunem "chorych z miłości".

Św. Walenty poniósł śmierć męczeńską 14 lutego, około 270 roku. Był mądrym i pobożnym kapłanem. Przez zawiść rzymskiego urzędnika został postawiony przed sąd sędziego Asteriusza, który miał sprawić, aby Walenty w imię lojalności wobec władzy wyrzekł się swoich przekonań i złożył ofiarę bożkom pogańskim. Gdy odmówił, wydano go na tortury, a później ścięto. Pod wpływem takiego świadectwa życia, Asteriusz i cała jego rodzina, nawrócili się na chrześcijaństwo. W osobie św. Walentego Bóg daje nam wzór i przykład do naśladowania, choć tylko niektórym ze swoich wybranych udziela łaski śmierci tak mężnej i tak zaszczytnej.

Na obrazach przedstawia się św. Walentego z mieczem i palmą w ręku, symbolami jego męczeńskiej śmierci.

Jak wypełniam przykazanie miłości? Czy pamiętam, że mój udział w Mszy świętej, przyjmowanie Komunii świętej, ma prowadzić mnie do tego, żeby być dobrym dla innych?

JEZU, POMÓŻ MI KOCHAĆ BLIŹNICH, JAK TY NAS UMIŁOWAŁEŚ.

Gdzie jest największa miłość, tam jest prawda;

STATYSTYKA za 1994 r.

OCHRZCZENI W nawiasie znajdują się dane z ubiegłego (1993 roku)!
 W związku z nasiloną emigracją (wyjazdy na stałe do Niemiec) liczba chrztów nadal spada, gdyż wyjechały głównie małżeństwa młode i młodzięż. **CH R Z T Ó W** w 1994 r. było 27 (38) w tym chłopców 9 (18), dziewcząt 18 (20).
 z Izbicka 5 (16), Otmic 13 (13), Ligoty Czamb. 5 (6), Henrykowa 4 (2), Utraty 0 (0), Haleńska 0 (1).

1. S M A N D Z I C H Mateusz Adam - ur. 22. 12. 93.
2. F R I E D R I C H Joanna krystyna - 12. 12. 93.
3. G O R Z E L I K Stefania Maria - 2. 01. 94.
4. D O M E R E D Z K A Paulina Małgorz. 25. 01. 94.
5. L A C H Iwona Urszula - 22. 09. 93.
6. P I E T R U S Z k A Monika Magdal. 9. 03. 94.
7. G O R Z K U L A kunegunda Izabela - 27. 03. 94.
8. G A T N E R Justyna Anna - 8. 05. 94.
9. S K O R A Beata Magdalena - 10. 05. 94.
10. K A R M A N S k I Adam Michał - 11. 05. 94.
11. N O W A K Angelika Małgorzata - 6. 06. 94.
12. J E N R Z E J E K Dominika Anna - 7. 06. 94.
13. K O Z I O Ł E K Mirela Anna - 7. 07. 94.
14. B O N C Z E K Monika - 29. 07. 94.
15. J A K U C K A Nikola Anna - 3. 08. 94.
16. S Z Y G U Ł A Denis Henryk - 14. 08. 94.
17. K A C P R Z A K Paulina Jadwiga - 18. 09. 94.
18. S Z T A N D E R A Wojciech Tomasz - 24. 09. 94.
19. C H M I E L karolina Teresa - 28. 09. 94.
20. A D A M I E C Aleksandra Maria - 7. 10. 94.
21. P O L A C Z E K Joanna karolina - 30. 09. 94.
22. P I E T R U S Z k A Patryk Mateusz - 7. 10. 94.
23. K L A M A Patryk Marek - 18. 10. 94.
24. K O W A L C Z Y K Dominika Urszula - 21. 10. 94.
25. K O W A L C Z Y K Sebastian Krzysz. 21. 10. 94.
26. Z D E R A Grzegorz Marcin - 11. 11. 94.
27. K L Y S Z C Z Michał Adam - 5. 12. 94.

ZASLUBIENI: ZAPOWIEDZI MAŁŻEŃSKICH 19 (19) ś l u b ó w zawarto 13 (10)

1. K R U P A Marek - Sporok - 8. 02. 94.
N I E Ś W I E C Maria - Haleńsko
2. K O Z I O Ł E K Stefa - Barut - 5. 04. 94.
B E R G H A U S E N Beata - Izbicko
3. W I E R Z B I C K I Dariusz - Izbicko 5. 04. 94.
W O L A N I N Marzena - Izbicko

4. S Z Y G U Ł A Henryk - Barut - 11. 04. 94.
S Z Y G U Ł A (Theda) - Kornelia Otmice
5. G O R D Z I E L I K Dariusz - Nakło 30. 04. 94.
S T R O J N A Beata - Otmice
6. P O L A Ń S K I Krzysztof - Borycz 2. 05. 94.
W O L F Beata - Izbicko
7. J A K U C K I Arkadiusz - kamionek 7. 05. 94.
T O M A L A Sonia - Otmice
8. H U D Z I K Rajmund - Rozmierka 31. 05. 94.
F U L Monika - Utrata
9. G A W L I K Piotr - Nakło 7. 06. 94.
K A L K A Brygida - Ligota Czambow.
10. P I E T R U S Z K A Roman - kamionek 25. 06. 94.
G L Ū K Joanna - Otmice
11. K O Ł O D Z I E J C Z Y K Andrzej - 17. 10. 94.
K A S Z U B A Agnieszka - Otmice
12. N O P A R L I K Grzegorz - Raszowa 18. 10. 94.
G O C Z O Ł Teresa - Izbicko
13. S U C H A Ń Damian - Strzelce Op. 25. 10. 94.
K L Y S Z C Z Grażyna - Ligota Cz.

ODWOZANI do WIECZNOŚCI:

POGRZEBÓW było 26 (27) w tym kobiet 10 (9), mężczyzn 16 (17), dzieci 0 (1).
 z Otmic 9 (5), z Izbicka 8 (13), z Ligoty Cz. 5 (6), z Henrykowa 2 (1), z Utraty 0 (2), z Haleńska 0 (0).
 NAJSTARSZY zmarłym - Krawczyk Franciszka z Hal. (89)
 NAJMŁODSZYM - Werner Sojka z Izbicka 53 lata.

1. G O G O L I N Anna (Utrata) lat 54 - 12. 01. 94.
2. P A T O Ł A Antoni (Otmice) " 81 - 13. 01. 94.
3. W O R P I C Michał (Lig. Cz.) " 81 - 14. 01. 94.
4. L A N G E R Anna (Ligota Cz.) " 86 - 24. 01. 94.
5. P Ł O S Z C Z Y G A Józef " 79 - 29. 01. 94.
6. S Z R A M O W S K I Ginter (OT) " 53 - 8. 03. 94.
7. P A T O Ł A Adelajda (Otmice) " 78 - 24. 03. 94.
8. K R A W C Z Y K Franciszka (Hal) 88 - 7. 04. 94.
9. W E R N E R Jan (Izbicko) lat 56 - 13. 04. 94.
10. T H E D A Alfons (Otmice) " 63 - 25. 04. 94.
11. G O R D Z I E L I K Klara (Otm) 74 - 2. 05. 94.
12. W Y S P I A Ń S K A Helena (Izb) 60 - 5. 05. 94.
13. B A R T E C Z K O Maria (Otm.) 84 - 11. 05. 94.
14. J O S Z K O Wilhelm (Izbicko) " 75 - 1. 06. 94.
15. W A S I A K Irena (Strzelce) " 79 - 7. 06. 94.
16. G O R D Z I E L I K Alojzy (H.) 61 - 8. 06. 94.
17. P I E N T K A Józef (Izbicko) 57 - 9. 07. 94.

18.	GAWLIK Józef (Izbicko)	66	lat	-11.	07.	94.
19.	MANDELA Maria (Lig)	83	"	11.	07.	94.
20.	SMOLORZ Jacek (Lig.)	70	"	31.	07.	94.
21.	KALKA Czesław (Otmice)	85	"	1.	08.	94.
22.	CHMIEL Gertruda (Otm)	79	"	9.	08.	94.
23.	ZAJDEL Norbert (Otm.)	59	"	9.	09.	94.
24.	LYRA Józef (Izbicko)	58	"	20.	09.	94.
25.	SOJKA Werner (Izbicko)	53	"	12.	11.	94.
26.	CIESLIK Franciszek (L)	78	"	13.	12.	94.
27.	ROK Alojzy (Henryków)	65	"	23.	12.	94.

Przeciętna wieku zmarłych wynosiła 71 lat.

Msze święte

W roku 1994 zostało odprawionych 735 (768) Mszy świętych: w IZBICKU: niedzielnych 76, świątecznych 41, codziennych 330, ślubnych 9, pogrzebowych 8, w klasztorze 15.

w OTMICACH: niedzielnych 76, świątecznych 20, codziennych 102, ślubnych 4.

na Górze św. Anny - 2 pielgrzymkowe, w Dębku 1, w Ligocie 2, w Henrykowie 1.

KOMUNIE ŚWIĘTE: komunii świętych rozdzielono głównie w czasie Mszy św. 84.000 (80000) w Izbicku 57.000 (52.000), w Otmicach 27.000 (27330).

I KOMUNIKANCI: Było ich w 1994 roku 51 (42), w tym Izbicko i Utrata: 22 w tym chłopców 12, dziewcząt 10, Otmice i Henryków 19 w tym chłopców 10, dziewcząt 9, Ligota Czamborowa: 10 w tym chłopców 5, dziewcząt 5.

MIESZKANCY PARAFII IZBICKO:

Ilość mieszkańców naszej Parafii (również nie praktykujących) według możliwie dokładnego liczenia w czasie wizyty duszpasterskiej (kolendy) wynosi: 2.143. Izbicko 886, Otmice 604, Ligota Czamborowa 378, Henryków 147, Utrata 75, Haleńsko 54.

NB. Według Urzędu Gminy Izbicko liczba ta oscyluje w granicach 3000, ale liczeni są również emigranci do Niemiec (którzy nie dokonali wymeldowania), a tych od początku masowej emigracji jest około 800. Problem w tym, że za wszystkich ks. proboszcz musi płacić podatki do Izby Skarbowej. Praktykujących zaś, czyli dających ofiary jest grubo poniżej 2000.

Podziękowanie

Koniec roku to okazja do podziękowania za całoroczny trud włożony w funkcjonowanie Parafii. Na to zaś składa się praca i ofiarność wielu, których tu trudno personalnie wyliczyć. Uczynię to więc ogólnie:

Zakrystianom i kościelnym Izbicka i Otmic, Organistom, scholi i zespołom śpiewaczym, (też w DFK), Katechetkom i prob. Poznowic, który uczy w Technikum, Ministrantom i ministrantkom oraz lektorom, Orkiestrze wrza z nowym kapelmistrzem p. Tkoczem, Pomocnikom w rozdawaniu Komunii św. w Izb. i Otmicach, Apostolstwu Modlitwy za codzienny wspólny różaniec, Stróżom cmentarza i porządkowym obejścia kościelnego, Sprzątaczkom w kościele w Izbicku i Otmicach, Ofiarodawcom i fundatorom na rzecz naszej Parafii, Pielgrzymom do sanktuariów w kraju i za granicą: Jasna Góra, Góra św. Anny, Dębie, kłwaria Zebrzydowska, Lichynia, Lourdes, Fatima, Rzym, Marizell, Paryż (w pielgrzymkach zbiorowych i indywidualnych), Kongregacji Marińskiej (również za dyżury w Otmicach Animatorkom za organizowanie imprez kongregacyjnych, Bractwu Różańcowemu męskiemu i żeńskiemu i III Zakon. Dekoratorom i opiekunom artykułów do "Wład.Izb" Radzie Duszpasterskiej i doradcom parafialnym. Uczestnikom Mszy świętych codziennych, i nabożeństw. Wójtowi i Urzędowi Gminy za ścisłą współpracę z paraf. Organizatorem Jubileuszu 700-lecia Izbicka (kom.Org.) Dyrektorom szkół i nauczycielom za życzliwość i współdziałanie nie tylko na polu wychowania dzieci. Rzemieślnikom i pracownikom za chętną pracę fachowe. Młodzieży i dzieciom za uczestnictwo w katechezie i pogodniowych pogadankach młodzieżowych. Stróżom porządku publicznego i dbającym o estetykę. Wszystkim współpracującym w sprawnym funkcjon. Parafii

Kongregacja jak co roku urządza Wieczernicę dla Dzieci Maryi. Można to nazwać "Wesołym Opłatkami" przy śpiewie, grach towarzyskich i konkursach. W bieżącym roku to przyjęcie ma miejsce w klubie DFK 21 stycznia o 17-tej. W programie znalazło się:

- śpiewanie kolęd i piosenek pielgrzymkowych,

- piosenki świeckie (organy elektron. i gitary),
- gry towarzyskie, zabawy i konkursy,
- spóźniony św. Mikołaj przybywa do nas,
- Występ Franciszkanów z Góry św. Anny (Goście nasi),
- Słodki poczęstunek "herbatka i ciasto".

kto choć raz w przeszłości był na tym wesołym spotkaniu, musi stwierdzić, że tegoroczne nie ustępowało poprzednim.

Z ramienia duszpasterstwa składam serdeczne podziękowanie za wszystkie imprezy ubiegłoroczne urządzone przez kongregację, a szczególnie Animatorkom karlinie i Ewie.

* SPOTKANIE SENIORÓW *

Z okazji Dnia Babci (21.01.) i Dnia Dziadka (22.01.) odbywają się coroczne Spotkania Seniorów, zresztą te mają miejsce kilka razy do roku. W bieżącym roku w dwóch ratach w klubie DFK w Izbicku 22. i 29. 01. bo klub mieści tylko 150 osób. Oddzielnie Dzień Seniora urządza (równocześnie) klub DFK w Otmicach.

Seniorzy są wdzięczni dzieciom, Zespołowi Śpiewacemu DFK i Paniom, które poświęcają raz w tygodniu czas na wyćwiczenie nowych piosenek (po niemiecku) i deklamacji.

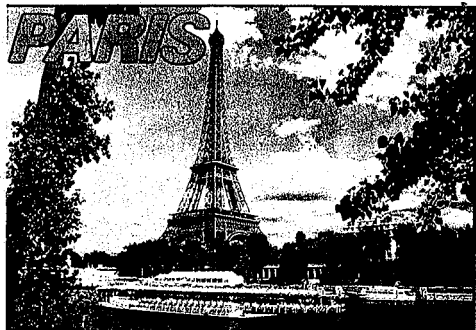
Europejskie Spotkania Młodych

28 GRUDNIA 1994 - 1 STYCZNIA 1995 r.

Już od trzech lat nasza młodzież parafialna bierze udział w dorocznych spotkaniach ze Wspólnotą z Taizé urządzanych w poszczególnych miastach Europy. Na tegoroczne spotkanie zgłosiło się około 60 młodych z naszej Parafii (do których dołączyli też z innych parafii). Ponieważ wiek był ograniczony (18 lat), więc wielu musiało zrezygnować lub "wkręcić" się do strzeleckiej grupy już wcześniej zatwierdzonej.

Trudno opisać całą Pielgrzymkę Młodzieżową, w jednym artykule, ze względu na ograniczoną pojemność naszego miesięcznika, więc w numerze lutowym znajdziemy tylko wspomnienia młodzieży z Otmic, zaś myśli z foldera pt "TAIZE - Odwaga Pojednania", liczne pozdrowienia oraz dalsze relacje zamieszczone zostaną w numerze marcowym W.I. A oto garść WSPOMNIENI Grupy z Otmic:

Tegoroczne Europejskie Spotkanie Młodych z Taizé od-

było się w Paryżu. Z Izbicka wyruszyliśmy o godz. 9⁰⁰. Po szczęśliwym przebyciu trasy i spokojnych odprawach celnych, dotarliśmy do celu. Na miejscu udaliśmy się do punktu zbornego Polaków, gdzie otrzymaliśmy mapę miasta, bilety komunikacji miejskiej upoważniające do gratisowej jazdy i skierowanie do miejsca zakwaterowania. Mieszkaliśmy niedaleko centrum w dzielnicy La Gareme Colombes, w domu przeznaczonym na sprzedaż. Oprócz nas mieszkała tam też młodzież z Wrocławia, Sochaczewa, Katowic i Słowacji. W sumie grupa nasza liczyła 36 osób.

Każdego dnia o godz. 8.30 wszyscy uczestnicy z La Gareme Colombes spotykali się w kościele parafialnym na wspólnej modlitwie. Następnie udaliśmy się na spotkania w grupach, na których omawialiśmy tematy z Biblii i akcji charytatywnej. Około godz. 11.00 pojechaliliśmy do Porto de Versailles na obiad. Z obiadu jednak rezygnujemy na rzecz zwiedzania miasta: katedry Notre-Dame, Musée du Louvre, Les Champs-Elysees z łukiem triumfalnym itp.

Byliśmy na wieży Eiffel, skąd roztaczał się wspaniały widok na Paryż. O godz. 18.00 zjedliśmy kolację, po czym odbyły się wspólne międzynarodowe modły

Wieczorem wracaliśmy na nocleg, ale do późnego wieczora śpiewaliśmy przy kominku różne pieśni.

W uroczystość Najsw. Rodziny, o godz. 15.00 została odprawiona Msza św. dla Polaków, co jest tradycją tych spotkań. Wieczór zaś sylwestrowy przeżyliśmy w parafii. O godz. 23.00 była wspólna modlitwa w kościele o pokój, po której udaliśmy się do domu para-

fialnego. Nowy rok powitaliśmy przy rytmach muzyki disco. 1 stycznia o godz. 11.00 była uroczysta Msza św. z udziałem wszystkich parafian. Potem zaprosili nas tamtejsi mieszkańcy na obiad. Poznaliśmy tradycyjne dania francuskie (bez żab i ślimaków). Nie zabrakło "owoców morza" i słynnych serów. Po sutoj obiedzie udaliśmy się do autokarów, gdyż czas pożegnania Paryża i jego gościnnych mieszkańców nadszedł. Około 16.30 ruszyliśmy w powrotną drogę w kierunku rodzinnego domu. To spotkanie ubogaciło nas wewnętrznie, nauczyło tolerancji dla wszystkich ludzi i przygotowało do budowania Europy bez granic. (Uczestniczki z Otmic)

KRONIKA SZKOŁY W OTMICACH

Dalszy ciąg
Na podstawie informacji uzyskanej od byłych uczniów i mieszkańców Otmic można wnioskować, że przeniesienie szkoły z Henrykowa do Otmic nastąpiło 15.V.1951 r. Oto zdjęcie z uroczystego OTWARCIA SZKOŁY w OTMICACH:

Zdjęcie zaś poniższe przedstawia pierwszy rocznik w nowej szkole, (podał je szkole były uczeń Joachim Mandok a wykonał p. Baksik z Izbicka). Przedstawia: Od lewej I RZĄD: Jan Ciomperlik, Gertruda Krawczyk, Jan GRACZYK (kierownik szkoły), Maria Mandok, Łucja Lika. II RZĄD: Jerzy Żydek, Paweł Błyszcz, Henryk Tukay (późniejszy ksiądz), Joachim Mandok, Paweł Gatner, Jan Gruchmann, Konrad Swietliński.

Ostatni zapis skreślony ręką kierownika szkoły pana Jana Graczyk nosi datę "Henryków, 17.IX.1949". Następne wpisy zostały dokonane w kronice szkolnej w 1953 r. kiedy kierownikiem szkoły został WŁADYSŁAW PAWLIK. Razem z nim rok szkolny 1953=54 rozpoczęli nauczyciele: Helena CHWOSTEK, Ludwika JAKUBOWSKA, Władysław FIOŁEK i Stefan KACZMARSKI.

W kronice umieszczono kilka zdjęć z Choinki Noworocznej obchodzonej z udziałem rodziców i Dziadka Mroza, bo tak wówczas nazywano św. Mikołaja rozdającego dzieciom paczki. Niestety nie wszystkie zdjęcia nadają się do reprodukcji (niewyraźne). W następnym odcinku naszej kroniki szkolnej niektóre zostaną opublikowane.

W roku szkolnym 1954/55 uczy nowe grono pedagogiczne: Maria BEREZOWSKA, Czesława TASS, Alfred PALIWODA, który w listopadzie został powołany do wojska. Ze starej kadry pozostał jedynie Władysław Pawlik, który swą funkcję będzie pełnił do 1984 roku i Władysław Fiołek.

Daniela Rieger - Dyrektorka Szkoły.

Dalszy ciąg w następnym numerze Wiad.Izb.

Zdobywamy świat dla JEZUSA

List Misjonarki ALICJI PASEK z Brazylii

Remetente: F. M. M. BRASIL
R. DR. ISAIAS SALOMÃO N.º 59
04055-050 - Mirandópolis - São Paulo - SP.

"Jest Narodzenie! - Bóg nam ob-
jawił swoją Matczyną Twarz"
(Napis na obrazku obok).

São Paulo, 8. 12. 1994

Wybaczcie ogólne wiadomości, a to dlatego, że chciałabym dotrzeć do Was wszystkich jeszcze na te święta Bożego Narodzenia. Są one pierwsze dla mnie na tym kontynencie i w samej Brazylii.

Czas jest też bardzo różny od tego w Polsce: kończy się rok szkolny, zaczynają się letnie wakacje i zbliżamy się powoli do pełni lata (25-30°C). Czas upałów to również czas deszczów, a to jest nasze wybawienie, bo to 15-to milionowe miasto od miesiąca racjonuje wodę, bo zima i wiosna nie dały żadnych opadów.

Handel jest już przygotowany do świąt; dziadek Noel, sztuczne oświetlenie, choinki (chciał tu rosnąć tylko na południu kraju, w pobliżu Argentyny), panetone - włoskie ciasto świąteczne, no i oczywiście japońskie zabawki, ubrania z importu...

Parafie organizują teatry bożonarodzeniowe, artystyczne szopki. Odbijają się nowenny świąteczne. Tak wygląda mniej więcej czas adwentowy w centrum São Paulo, bo na peryferiach miasta (30 km. od centrum) możliwości ekonomiczne są o wiele skromniejsze. Ludność tamtejsza nie jest pochodzenia europejskiego, są to metysi i mulaci z Bahii i z południowo-wschod. Refice, i ma swoje tradycje i zwyczaje. Większość z nich napewno nie będzie mogła pojechać na plażę...

A teraz coś o mnie. Od lutego aż do października minął mi czas na nauce języka i poznawaniu naszych domów zakonnych w południowo-środkowej Brazylii.

W listopadzie postanowiliśmy, że na jakiś czas pozostanę w Sao Paulo. Zaczęła się więc praca z grupą ochotniczek, które tworzyły małe centrum dla kobiet i nastolatek, żyjących i utrzymujących się z prostytucji w jednej z najbardziej pospolitych dzielnic tego miasta.

Czas mojego doświadczenia jest za krótki, aby się szeroko rozpisywać. Każdego popołudnia jest otwarte centrum, aby kobiety mogły zaspokoić najbardziej osobiste potrzeby swojej egzystencji (wziąć prysznic, zjeść obiad, przebrać się lub coś uprać). Jest to okazja dla nas by poznać ich "świat", ich problemy, ich sny i marzenia, by próbować razem odnaleźć rozwiązanie. Podkreślam, "próbować", bo oprócz wysiłku ze strony męskiej części społeczeństwa, ofiarującego "pracę", czyli zarobek, są one uwikłane w alkohol, narkomanię, są chore i niedożywione, doświadczyły życia więziennego, porzuciły dzieci i są same. A co za tym idzie, zanikają więzi rodzinne, nie istnieje prawie żadna możliwość jakiegokolwiek pracy legalnej, czyli wyjścia z tego "świata".

Jaki jest więc sens naszej obecności jako ekipa ochotniczek? - Przede wszystkim humanizacja relacji między nami wszystkimi w oddzielonej przestrzeni naszych czterech ścian, gdzie każda osoba może czuć się sobą - człowiekiem - "gente" - jak mówią same kobiety.

Być może w przyszłości (oczekujemy na możliwość zakupu nowego domu na osiedlu) będzie czas i sposobność nowego kursu nauki pisania i czytania, robótek na drutach, sztuki kulinarnej czy terapii psychologicznej. Marzymy, i być może z pomocą Boską i ofiarnością niektórych organizacji, uda się realizacja tego projektu i pójdzie trochę naprzód.

Na czas uroczystości Bożego Narodzenia i cały Nowy Rok 1995, niech Chrystus-Bóg i Człowiek, zawsze dba

jący o sprawę najmniejszych, będzie Waszą ostoją, mocą, światłem i drogą do pełni człowieczeństwa.

księżę Proboszczu!

POKOJ WAM i DOBRO !

Proszę o wybaczenie, że tak długo milczałam. Sytuacja ekonomiczna i finansowa nie pozwalała mi na korespondencję. Obecnie po reformie monetarnej i nowych wyborach, sytuacja ustabilizowała się i inflacja zatrzymała. Żyjemy nadzieją, że tak będzie nadal...

A co słyhać w "starej" Parafii... Jak zdrowie, praca duszpasterska?

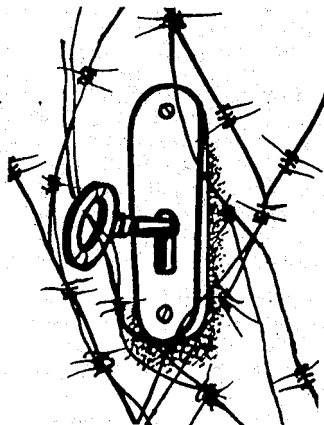
Gościwo pozdrawiam i zapewniam o pamięci w modlitwie.

Szczęść Boże!

A l a P a s e k, Franciszkanka

S P A W O Z D A N I E

Z PIELGRZYMKI do M O H I L E W A

OEKUMENE

Dnia 1 lipca 1993 r. wyruszyliśmy w kierunku Moskwy. Radość nasza była wielka, bo tereny wschodnie są szczególnie bliskie naszemu sercu. Nasze apostołstwo rozpoczęliśmy z chwilą wyruszenia pociągu. Kierownik naszego wagonu, jak sam twierdził, był "zabitym komunistą" i czuje, że to tkwi w jego sercu po dzień dzisiejszy. Mimo wszystko chętnie rozmawiał z nami na temat Boga i naszej misji we wierze. Dyskusja była dość trudna, a zakończyliśmy ją modlitwą różańcową. Pan Jurij nigdy nie słyszał o modlitwie różańcowej, więc słu-

chał z wielkim zainteresowaniem jak modlił się na różańcu. Przez następnych 30 godzin widziałśmy różaniec w jego ręku, (od nas go otrzymał). Zapewne cały czas się nie modlił, ale ważne było, że chciał go mieć przy sobie. Powiedział: "Gdy dotrę do domu, to powieszę go nad swoim łóżkiem w którym śpię z moim synkiem". Doświadczyliśmy również, jak śpiew przemienia ludzkie serca. Gdy zaintonowaliśmy jakąś piosenkę, to za chwilę pojawiło się przed naszym przedziałem wiele ludzi i ze łzami w oczach słuchali.

Po 36 godzinach jazdy znalazł się na moskiewskiej ziemi. Do domu naszych sióstr dotarłyśmy dzięki życzliwości tamtejszych ludzi. Wszyscy mieli dla nas otwarte serca. W metrze było ogólne poruszenie, gdy zapytałyśmy o ulicę krasnosielską, chóralnie tłumaczyli na swój sposób. Tamci ludzie wciąż dziwią się widząc siostrę i twierdzą, że na pewno w Polsce mamy męza i dzieci. Nie potrafia zrozumieć powołania, jakim Bóg nas obdarzył. W ich mniemaniu takie życie jest nierealne. Miałyśmy okazję przyjrzeć się pracy naszych sióstr. Kościół, który znajduje się w Żubiance jest coraz częściej odwiedzany przez Moskwičan. Już pierwszego dnia byłyśmy świadkami Sakramentu Chrztu udzielanego czterem młodym chłopcom. I tak każdego dnia ciągle ktoś pojawia się na terenie tego małego kościółka otoczonego budynkami KGB. Ludzie z wielkim zainteresowaniem pytają o Boga, który jest Drogą, Prawdą i Życiem.

Po naszym pobycie w Moskwie udałyśmy się na pielgrzymkowy szlak. Ludzie z całego świata zebrałi się w przeddzień pielgrzymkowej wędrówki w kościele Niepokalanego Poczęcia. Wszyscy wspólnie chwalili Pana śpiewem i modlitwą. Przed nami stała wielka niewiadoma: obcy naród, język, kultura i wspólna wędrówka.

Kościół Niep. Poczęcia jest bardzo zniszczony. Na pierwszym piętrze znajduje się magazyn i tylko niewielka część oddana jest dla ludzi wierzących. W parafii tej pracują siostry salezjanki i księża salezjanie polscy.

5 lipca o godz. 20⁰⁰ uczestnicy zgromadziłi się na Mszy św., która rozpoczęła nasze pielgrzymowanie. Ktoś celebrował księża uczestnicy pielgrzymki z biskupem kondrusiewiczem i specjalnym wysłannikiem Watykanu. Ze łzami w oczach przyjmowali błogosławieństwo specjalne, różaniec i medalik. O godz. 22⁰⁰ udaliśmy się na dworzec, po drodze pytani "dokąd idziecie i po co". W moskiewskiej pielgrzymce uczestniczyło 380 osób. Wsiadliśmy do pociągu, do wagonów zarezerwowanych dla pielgrzymów. Przed nami 600 km ewangelizacji. Kilka osób wzięło gitary. Spontaniczność młodych otworzyło serca wielu. Noc zamieniła się w dzień radości, zatarły się bariery językowe, uśmiech zastąpił słowa. Pociąg dotarł do Smoleńska. Na stacji ustawili się

Ogromne wrażenie wywarła na nas kaplica franciszkańska, podobna do szopy betlejemskiej. Wokół pojawiło się wielu policjantów. Bacznie obserwowali nas. Stamtąd udaliśmy się na boisko, gdzie koncelebrowana była liturgia Eucharystii w ogromnym upale. Milicjanci byli do nas życzliwi i próbowali nawet z nami rozmawiać. Nasza trasa liczyła 300 km. Codziennie przebywaliśmy około 30 km przez piękne tereny Rosji. Karobraz tworzyły bezkresne pola, łąki i lasy, ale bez życia. Nie było domów ani ludzi, a napotykani na nasz widok szanosili się od płaczu. Napotkaliśmy jeden kołchoz, a w nim utrudzonych ludzi, którym było trudno uwierzyć w to co widzieli. Rodziły się we mnie pytania: "Jak można dopuścić do tego, by człowiek był niewolnikiem, tak sponiewierany we własnej ojczyźnie?"

Noce spędzaliśmy w namiotach rozbijanych na łąkach czy w lasach. Ujmująca była spontaniczność ludzi młodych, czego doświadczaliśmy szczególnie podczas posiłków. Każdy dzielił się tym co miał, kromką chleba, kubkiem wody i przeżyciami. Gdy pewnego razu gdzieś zapodział się nasz namiot, ktoś oddał nam swój. Gdy pytaliśmy tego człowieka, gdzie będzie sam spał, odparł "w samochodzie!". To życzliwość wyjątkowa.

Po trzech deszczowych dnia minęliśmy granicę Białorusi. Pozostało jeszcze 6 dni pielgrzymowania. Czas uciekał niesamowicie szybko. Dotarliśmy do Orazy na nocleg. O godz. 21⁰⁰ była Msza św. w kościele parafialnym. Był to pierwszy kościół na trasie naszego pielgrzymowania. Obsługiwał go jeden kapłan, Marianin z Polski, który starał się być "wszystkim dla wszystkich".

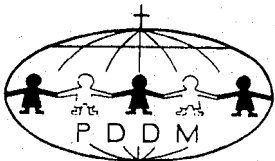
Kolejnym miejscem był dobrze nam znany katyń. Nad mogiłkami pomordowanych sprawowana została Eucharystia i modły. Ogromne wrażenie wywarła na nas cisza leśna, tylko delikatny szum brzoź wtorował naszym modłom.

Na dalszej trasie spotykaliśmy już wielu ludzi witających nas ze łzami w oczach. Byli i tacy, którzy pierwszy raz widzieli krzyż i modlących się ludzi. Rozdawaliśmy różańce, obrazki i uśmiechy. Swoje wrażenie streszczali ci ludzie w słowach: "To cud, że tyle ludzi wie dokąd zmierza". Prosilili nas o modlitwy, by Bóg zamieszkał w sercach wszystkich ludzi. Bogactwo tych dni ubogaczało nas wszystkich.

Dotarliśmy do Mohilewa - celu naszego pielgrzymowania 10-dniowego. Ludzie witali nas entuzjastycznie z kwiatami. Pojawiły się nawet kamery telewizyjne towarzyszące nam przez następne dni. Przed nami były już widoczne mury Archikatedry. Entuzjazm niósł się po mohilewskich ulicach. Spotkaliśmy wielu Polaków, którzy przez lata czekali na taką chwilę. Kolejny cud dokonał się następnego dnia, gdy około 100 osób przyjęło sakrament bierzmowania. Było to wielkie wydarzenie dla młodych i tych co prawie 70 lat czekali na łaski Ducha św. Potem poświęcono figurę Matki B. Fatimskiej. Na koniec ks. Biskup kondrusiewicz wyraził podziękowanie za naszą obecność i świadectwo o Bogu dane wobec dzisiejszego świata.

Wieczorem odbył się koncert Piosenki Religijnej. Wielu biorących udział solistów i zespołów ubogaczało i radowało nasze serca swoim śpiewem. Zbliżał się jednak czas powrotu do domu. Ten wspólnie spędzony czas był ważny dla każdego z uczestników Moskiewskiej Pielgrzymki. Żegnaliśmy się z nadzieją, że za rok znowu się spotkamy i zaniesiemy Boga tam, gdzie jeszcze nie dotarliśmy.

(Siostry: Izabela król i Natanaela Gradel)

PAPIESKIE DZIEŁO DZIECIĘCTWA MISYJNEGO

czki i ofiary (w 1994 r. 5.500.000 zł.). Z modlitwą w intencji Misji przeżyliśmy tegoroczny dzień PDDM, czyli Uroczystość Objawienia Pańskiego (6.01). Posłuchajmy zatem głosu Sekretarki Krajowego PDDM S. Izabeli Rudnickiej:

Kiedys ktos mnie zapytał, co dzieci mają wspólnego z misjami - przecież to sprawa dorosłych, a przede wszystkim misjonarzy i misjonarek, no, może jeszcze lekarzy i pielęgniarek. Ale dlaczego dzieci?... Bardzo się zdziwił, gdy powiedziałam mu, że jest w bę-

Co roku po Uroczystości Pierwszej Komunii św. dzieci nasze zaciągają się do PAPIESKIEGO DZIEŁA DZIECIĘCTWA MISYJNEGO niosąc pomoc modlitewną i materialną naszym misjonarzom na szerokim świecie. Zbierają zna-

dzie, bo głoszenie Ewangelii jest obowiązkiem każdego chrześcijanina, a więc także i dzieci.

Potem opowiedziałam memu rozmówcy historię Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci na przestrzeni 150 lat czasu nieprzerwanej modlitwy i ofiary na rzecz dzieci w krajach misyjnych. Jakżesz był zdziwiony, bo o tym nie słyszał wcześniej. I tak jest, niestety, zarówno wśród wielu dorosłych, jak i dzieci w naszym kraju, że mało lub zgoła nie interesują się PDDM.

Niech więc Misyjny Dzień Dzieci - 6 stycznia da nam we natchnienie dla animacji misyjnej i przybliży ideę misyjną szerszym kręgom społeczeństwa, w zasięgu Parafii, a może i dalej...

Spróbujcie również przekazać ideę misyjną innym ludziom, może kolegom z klasy lub podwórka. Spróbujcie czasem zrezygnować z jakiejś przyjemności, a zaoszczędzone pieniądze przekazać na potrzeby głodujących i opuszczonych dzieci.

Taką animację podjęli w wielu parafiach kołędnicy Misyjni (a w naszej parafii ministrantki i ministranci), którzy przez to zdobywają sympatyków i przyjaciół misji, skorych do duchowej i materialnej pomocy.

Kochani! Życzę Wam miłej i owocnej animacji misyjnej w Nowym Roku Pańskim 1995. Szczęść Boże!

List Ojca Świętego do dzieci w Roku Rodziny

W historii Papieżstwa, od dwóch tysięcy lat jest pierwszy list skierowany do dzieci. Warto zatem zaznajomić nasze dzieci z jego treścią. Ponieważ "Gości Niedzielnych" (skąd go zaczerpnąłem) prenumeruje tylko 60 rodzin, a nakład "Wiadomości Izbičkih" sięga pół tysiąca, więc postanowiłem tą drogą spełnić życzenia, które wielu z Was wyraziło przy Wizycie Duszpasterskiej.

Kochane Dzieci! Jezus przychodzi na świat

Za kilka dni będziemy obchodzić Boże Narodzenie, Święto tak bardzo radośnie przeżywane przez wszystkie dzieci w każdej rodzinie, a w tym roku jeszcze bardziej, gdyż jest to Rok Rodziny. Zanim ten rok się skończy pragnę zwrócić się do was, dzieci całego świata, aby dzielić z wami radość płynącą z tego bogatego w treści wydarzenia.

Boże Narodzenie jest świętem Dziecka - nowo narodzonego Dziecka. Jest to zatem wasze święto! Wy tak bardzo na nie czekacie i przygotowujecie się do niego z radością.

Liczycie po prostu dni i godziny, które was jeszcze dzielą od Świętej Nocy Betlejemskiej.

Widzę was, jak przygotowujecie betlejemską stajenkę w domu, w parafii, we wszystkich zakątkach świata, przybliżając klimat i środowisko, w którym narodził się Zbawiciel. Tak! W okresie Bożego Narodzenia stajenka betlejemska ze złóbkim Dzieciątką zajmuje centralne miejsce w Kościele. I wszyscy do niej spieszą w duchowej pielgrzymce, tak jak pasterze w Noc Narodzenia. Potem trzej Mędrcy przybywają z dalekiego Wschodu, idąc za światłem gwiazdy, która im pokazała miejsce, gdzie złożony był Odkupiciel świata.

Wy też w tym czasie dąży-

cie do tych stajenek, aby wpatrywać się w Dziecię położone na sianie, żeby wpatrywać się w Jego Matkę oraz w świętego Józefa, który był na ziemi opiekunem Odkupiciela. Patrząc na Świętą Rodzinę myślicie o waszej własnej rodzinie, w której przyszłście na świat, myślicie o swojej mamie, która dała wam życie i o swoim ojcu. Troszczą się oni o utrzymanie rodziny, o wasze wychowanie i wykształcenie. Rodzice bowiem nie tylko dają życie dziecku, ale także je wychowują od pierwszych dni jego przyjścia na świat.

Jeśli dzisiaj piszę o tym wszystkim do was, drogie dzieci, to czynię to dlatego, że i ja sam byłem przed wielu laty takim samym dzieckiem jak wy. Również i ja przeżywałem wówczas radość Bożego Narodzenia tak jak wy, a kiedy zajaśniała gwiazda betlejem-ska, spieszyłem do stajenki razem z moimi rówieśnikami, ażeby przeżyć na nowo to, co wydarzyło się 2000 lat temu w Palestynie. Naszą radość wyrażaliśmy przede wszystkim w śpiewie. Jakże piękne i wzruszające są koledy, które tradycja wszystkich narodów opłotła wokół Bożego Narodzenia! Ileż w nich głębokich myśli, a nade wszystko jak wiele czulej radości skierowanej do tego Bożego Dzieciątka, które w Świętą Noc przyszło na świat!

Także dni po narodzeniu Jezusa są dniami świętymi. Wspominamy najpierw dzień ósmy, kiedy wedle tradycji Starego Testamentu nadano Dziecięciu imię: właśnie imię Jezus. Następnie dzień czterdziesty, kiedy został ofiarowany w Świątyni, jak każdy pierworodny syn izraelski. Miało wówczas miejsce niezwykle spotkanie: Matce Bożej, przybyłej z Dzieciątkiem do Świątyni wyszedł naprzeciw sta-

rzech Symeon, wziął małego Jezusa w objęcia i wypowiedział prorocze słowa: „Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzaly Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego Izraela” (Łk 2, 29-32). A potem, zwracając się do Maryi, Jego Matki, dodał: „O Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiaci się będą. A Twoją duszę miecz przeniknie” (Łk 2, 34-35). Tak więc już w pierwszych dniach życia Jezusa słyszymy zapowiedź Jego Męki, w której będzie kiedyś uczestniczyła także Jego Matka Maryja: w Wielki Piątek będzie w milczeniu stać pod Krzyżem Syna. Wkrótce zresztą mały Jezus znajdzie się w wielkim niebezpieczeństwie: okrutny król Herod rozkaże pozabijać wszystkich chłopców w wieku do dwóch lat i dlatego Jezus będzie musiał uchodzić z rodzicami do Egiptu.

Z pewnością dobrze znacie te wydarzenia związane z narodzinami Jezusa. Opowiadają wam o nich wasi rodzice, wasi duszpasterze, nauczyciele, katecheci i katechetki. Przeżywacie je głęboko co roku w okresie Świąt Bożego Narodzenia wraz z całym Kościołem. W ten sposób stają się wam bliskie dramatyczne okoliczności związane z dzieciństwem Jezusa.

Drodzy przyjaciele! W wydarzeniach związanych z Dzieciątkiem Betlejemskim możecie rozpoznać losy dzieci na całym świecie. Jeżeli bowiem prawdą jest, że dziecko jest radością nie tylko rodziców, ale także radością Kościoła i całego społeczeństwa, to równocześnie jest też prawdą, że niestety, wiele dzieci w na-

szych czasach w różnych częściach świata cierpi i podlega wielorakim zagrożeniom. Cierpią głód i nędzę, umierają z powodu chorób i niedożywienia, padają ofiarą wojen, bywają porzucane przez rodziców, skazywane na bezdomność, pozbawione ciepła własnej rodziny, ulegają rozmaitym formom gwałtu i przemocy ze strony dorosłych. Czy można przejść obojętnie wobec cierpienia tyłu dzieci, zwłaszcza gdy jest to cierpienie w jakiś sposób zawinione przez dorosłych?

Jezus przynosi Prawdę

Dzieciątko złożone w żłobie, w które wpatrujemy się w czasie Bożego Narodzenia, wzrastało w latach. Jak wiecie, Jezus dwunastoletni wraz z Maryją i Józefem udał się po raz pierwszy z Nazaretu do Jerozolimy na Święta Paschy. Tam, zagubiony w tłumie pielgrzymów, odłączył się od rodziców i, wraz z innymi rówieśnikami, przysłuchiwał się nauczycielom świątynnym, jak gdyby „lekcji katechizmu”. Korzystano ze świąt, ażeby takim chłopcom jak Jezus przekazywać prawdy wiary. Okazało się jednak, że podczas tego spotkania ten przedziwny Chłopiec, który przybył z Nazaretu, nie tylko zadaje wnikliwe pytania, ale także sam udziela głębokich odpowiedzi tym, którzy Go pouczali. I te Jego pytania, a jeszcze bardziej odpowiedzi, wprawiają, w zdumienie świątynnych nauczycieli. Kiedyś takie samo zdumienie będzie towarzyszyło Jego nauczaniu publicznemu: wydarzenie w Świątyni jerozolimskiej stanowiło początek i jak gdyby zapowiedź tego wszystkiego, co miało nastąpić kilkanaście lat później.

Drodzy chłopcy i dziewczynki, rówieśnicy dwunastoletniego Jezusa, czyż nie przypominają się wam w tej chwili lekcje religii w parafiach i w klasach szkolnych, w których uczestniczyacie? I teraz chciałbym wam zadać kilka pytań: jaka jest wasza postawa wobec lekcji religii? Czy jesteście przejęci katechizacją tak jak dwunastoletni Jezus w Świątyni? Czy uczęszczacie pilnie na naukę religii w szkołach i parafiach? Czy w tym pomagają wam wasi rodzice?

Jezus dwunastoletni tak bardzo przejął się katechezą w Świątyni jerozolimskiej, że poniekąd zapomniał nawet o swoich rodzicach. Maryja i Józef w drodze do Nazaretu, wracając wraz z innymi pielgrzymami, zorientowali się, że Jezusa nie ma w gromadzie idących z nimi dzieci. Dość długo trwały poszukiwanie. Zawrócili z drogi i dopiero na trzeci dzień znaleźli Go w Jerozolimie w Świątyni. „Synu,

czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie” (Łk 2, 48). Jakże przedziwna jest odpowiedź Jezusa i jakże zastanawiająca! Mówi: „Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?” (Łk 2, 49). Była to odpowiedź trudna do przyjęcia. Ewangelista Łukasz dodaje tylko, że Maryja „chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu” (2, 51) Była to bowiem odpowiedź, która miała się wyjaśnić później, kiedy Jezus był już dorosłym mężczyzną, kiedy zaczął nauczać i kiedy potwierdził, że dla sprawy swojego Ojca jest gotów ponieść wszelkie cierpienie, a nawet śmierć na krzyżu.

Z Jerozolimy Jezus wrócił z Maryją i Józefem do Nazaretu i był im posłuszny (por. Łk 2, 51). O tym okresie poprzedzającym publiczne nauczanie Jezusa, Ewangelia podaje tylko, że „czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi” (Łk 2, 52).

Drogi dzieci, w Dzieciątku, które teraz podziwiacie w żłobku, dostrzegacie już dwunastoletniego Chłopca, który w Świątyni jerozolimskiej rozmawia z nauczycielami. Jest on tym samym, który później, jako trzydziestoletni mężczyzna zacznie głosić słowo Boże, otoczy się kręgiem dwunastu Apostołów, będąc za Nim podążały rzesze ludzi spragnionych prawdy. Będzie On co krok potwierdzał swoją niezwykłą naukę znakami mocy Bożej; będzie przywracał wzrok niewidomym, uzdra- wiał chorych, a nawet wskrzeszał zmarłych. Wśród tych przywróconych do życia będzie dwunastoletnia córka Jaira, także syn wdowy z Nain, którego Pan Jezus oddał żywego płaczącej matce.

Tak. To nowo narodzone Dzieciątko, stawszy się dorosłym, jako wielki Nauczyciel Bożej Prawdy okaże szczególną miłość dzieciom. Powie Apostołom: „Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im”, i doda: „do takich bowiem należy królestwo Boże” (Mk 10, 14). Innym razem, przed spierającymi się o pierwszeństwo Apostołami, Jezus postawi dziecko i powie: „Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejście do królestwa niebieskiego” (Mt 18, 3). Wypowie „wówczas słowa, które zawierają w sobie bardzo surowe ostrzeżenie: „Lecz kto by się stał powodem grzechu dla jednego z tych małych, którzy wierzą we Mnie, temu byłoby lepiej kamień młyński zawiesić u szyi i utopić go w głębi morza” (Mt 18, 6).

Jak ważne jest dziecko

w oczach Pana Jezusa! Można by wręcz powiedzieć, że *Ewangelia jest głęboko przeniknięta prawdą o dziecku*. Można by ją nawet w całości odczytywać jako „Ewangelię dziecka”.

Co to znaczy: „Jeśli się nie odmieniście i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego”? Czyż Pan Jezus nie stawia dziecka za wzór także ludziom dorosłym? Jest coś takiego w dziecku, co winno się odnaleźć we wszystkich ludziach, jeżeli mają wejść do królestwa niebieskiego. Niebo jest dla tych, którzy są tak prości jak dzieci, tak pełni zawierzenia jak one, tak pełni dobroci i czystości. Tylko tacy mogą odnaleźć w Bogu swojego Ojca i stać się za sprawą Jezusa również dziećmi Bożymi.

Czyż to nie jest główne orędzie Bożego Narodzenia? Czytamy u św. Jana: „A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas” (J 1, 14), i dalej: „Wszystkim tym jednak którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi” (J 1, 12). Dziećmi Bożymi! Wy chłopcy i dziewczynki, jesteście synami i córkami waszych rodziców. A Bóg pragnie, byśmy wszyscy byli Jego dziećmi przybranymi przez łaskę. To jest właśnie to wielkie źródło radości Bożego Narodzenia, o której piszę wam przy końcu Roku Rodziny. *Rozradujcie się wszyscy tą „Ewangelią Bożego dzieciństwa”*. Niech ta radość zaowocuje w całej pełni zbliżając się Święta Bożego Narodzenia w Roku Rodziny.

Jezus daje siebie samego

Droży przyjaciele, niezapomnianym spotkaniem z Panem Jezusem jest bez wątpienia *Pierwsza Komunia Święta*, dzień, który wspomina się jako jeden z najpiękniejszych w życiu. Eucharystia, ustanowiona przez Chrystusa w przeddzień Jego Męki, podczas Ostatniej Wieczerzy, jest Sakramentem Nowego Przymierza, jest największym z Sakramentów. W tym Sakramencie Pan Jezus pod postacią chleba i wina staje się pokarmem naszych dusz. Dzieci po raz pierwszy przyjmują ten Sakrament uroczystie – właśnie w dniu Pierwszej Komunii Świętej – ażeby potem móc Go przyjmować w zażyłej przyjaźni z Panem Jezusem.

Komunię Świętą, jak wiecie, mogą przyjmować tylko ci, którzy są ochrzczeni: Chrzest bowiem jest pierwszym i najpotrzebniejszym do zbawienia Sakramentem. Chrzest jest wielkim wydarzeniem! W pierwszych wiekach Kościoła, kiedy Chrzest przyjmowali przede wszystkim ludzie dorośli, jego obrzęd koń-

czył się uczestnictwem w Eucharystii i łączył się z uroczystością podobną do tej, jaka dzisiaj towarzyszy Pierwszej Komunii Świętej. Z biegiem czasu, kiedy zaczęto udzielać Chrztu Świętego przede wszystkim niemowlętom – stąd większość z was, drogie dzieci, nie pamięta dnia swojego Chrztu – to uroczyste świętowanie zostało przeniesione na dzień Pierwszej Komunii Świętej. Każdy chłopiec i dziewczynka z katolickiej rodziny zna dobrze to przeżycie: *Pierwsza Komunia Święta jest wielkim świętem rodziny*. W tym dniu razem z dzieckiem przyjmują zazwyczaj Eucharystię także jego rodzice, rodzeństwo, dalsza rodzina i chrzestni, a niekiedy także nauczyciele i wychowawcy.

Dzień Pierwszej Komunii Świętej jest też *wielką uroczystością w parafii*. Mam jeszcze w pamięci ten dzień, kiedy w gronie moich rówieśników i rówieśnic przyjmowałem po raz pierwszy Eucharystię w moim parafialnym kościele. Ażeby to wielkie wydarzenie nie zostało zapomniane, utrwała się je zazwyczaj na fotografiach rodzinnych. Towarzyszą one na ogół człowiekowi przez całe życie. Po latach, kiedy przegląda się te fotografie, odżywa wspomnienie tamtych chwil; powraca się do tej czystości i radości, jakich doświadczyło się w spotkaniu z Jezusem, który z miłości stał się Odkupicielem człowieka.

Dla iluż dzieci w dziejach Kościoła Eucharystia była źródłem duchowej siły, czasem wręcz bohaterskiej! Jakże nie *wspominać na przykład tych świętych chłopców i dziewcząt z pierwszych wieków*, jeszcze dzisiaj znanych i czczonych w całym Kościele? Wystarczy tu przypomnieć św. Agnieszkę, która zyla w Rzymie, św. Agatę uwięzioną na Sycylii oraz św. Tarsycjusza – chłopca, którego słusznie można nazwać męczennikiem Eucharystii, gdyż wołał poświęcić życie niż oddać Pana Jezusa, którego przenoślił pod postacią chleba.

I tak, poprzez wieki aż do naszych czasów *nie brak dzieci, nie brak chłopców i dziewcząt wśród świętych i błogosławionych Kościoła*. Tak jak w Ewangelii Pan Jezus okazuje im szczególne zaufanie, tak również Jego Matka Maryja w ciągu dziejów nieraz *czyniła małe dzieci powiernikami swej matczynej troski*. Przypomnijcie sobie św. Bernardette z Lourdes, dzieci z La Salette, czy też już w naszym stuleciu Łucję, Franciszkę i Hiacyntę z Fatimy.

Wspomniałem wam wcześniej o „Ewangelii dziecka”: czyż nie doczekała się ona

w naszym stuleciu szczególnie wyrazu w duchowości św. Teresy od Dzieciątka Jezus? Prawdą jest, że Pan Jezus oraz Jego Matka wybierają często właśnie dzieci, ażeby powierzać im sprawy wielkiej wagi dla życia Kościoła i ludzkości. Wymieniłem tutaj tylko niektóre dzieci, powszechnie znane, ale jest jeszcze wiele innych! Odkupiciel ludzkości niejako *dzieli się z nimi troską o innych ludzi: o rodziców, o koleżków i koleżanki*. Czeką bardzo na ich modlitwę. *Jakże ogromną siłę ma modlitwa dziecka!* Staje się ona czasem wzorem dla dorosłych: modlić się z prostotą i całkowitą ufnością, to znaczy zwracać się do Boga tak, jak czynią to dzieci.

W ten sposób dochodzę do sprawy najważniejszej w tym Liście: przy końcu Roku Rodziny pragnę powierzyć waszej modlitwie, droży przyjaciele, nie tylko sprawy waszej rodziny ale także wszystkich rodzin na świecie. I nie tylko to. Mam jeszcze wiele innych spraw, które chcę wam polecić. *Papież liczy bardzo na wasze modlitwy*. Musimy się razem modlić, ażeby ludzkość, a żyje na ziemi wiele miliardów ludzi, stawała się coraz bardziej rodziną Bożą, ażeby mogła żyć w pokoju. Wspomniałem na początku o ogromnym cierpieniu, jakich doświadczyło wiele dzieci w tym stuleciu i doświadcza w chwili obecnej. Ilekroć dzieci, także w tych dniach, pada ofiarą nienawiści, która szaleje w wielu miejscach ziemskiego globu, jak na przykład na Bałkanach i w niektórych krajach Afryki! Właśnie rozważając te wydarzenia, napelniając nas wielkim bólem, postanowiłem prosić was, drogie dzieci, ażebyście wzięły sobie do serca modlitwę o pokój. *Wiecie dobrze, że miłość i zgoda budują pokój, a nienawiść i przemoc go rujnują*. Jesteście wrażliwe na miłość, a lękacie się wszelkiej nienawiści. Dlatego Papież może liczyć na to, że spełnicie jego prośbę, że dołączycie się do jego modlitwy o pokój na świecie z takim samym zapałem, z jakim modlicie się o pokój i zgodę w waszych rodzinach.

Chwalcie imię Pana

Pozwólcie, droży chłopcy i dziewczęta, że na zakończenie tego Listu przypomnę słowa Psalmu, które mnie zawsze wzruszały: *Laudate pueri Dominum!* Chwalcie, o dziatki, chwalcie imię Pana. Niech imię Pańskie będzie błogosławione odtąd i aż na wieki! Od wschodu słońca aż po zachód jego niech imię Pańskie będzie pochwalone! (por. Ps 113/112/, 1-3). Kiedy rozważam słowa tego Psalmu, mam przed oczyma *twarze dzieci całego świata: od Wschodu aż*

do Zachodu, od Północy do Południa. Do was, moi mali przyjaciele, bez względu na różnice języka, rasy, czy narodowości mówię: *Chwalcie imię Pana!*

A ponieważ człowiek winien chwalić Boga przede wszystkim własnym życiem, nie zapominajcie o tym, co dwunastoletni Jezus powiedział swojej Matce i Józefowi w Świątyni jerozolimskiej: „Czyż nie wiedzieliście że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?” (Łk 2, 49).

Modlcie się, droży chłopcy i dziewczęta, abyście rozpoznali, jakie jest wasze powołanie i abyście mogli później iść wielkodusznie za jego głosem.

Chwalcie imię Pana! Dzieci wszystkich kontynentów w Noc Betlejemską patrzą z wiarą w nowo narodzone Dzieciątko i przeżywają wielką radość z Bożego Narodzenia. Śpiewając w swoich własnych językach chwalą imię Pana. I tak przez całą ziemię płynie radosna pieśń Bożego Narodzenia. Ilekroć rzewnych, wrzuszających słów wypowiadają wszystkie języki ludzkie! I ta wielka pieśń, którą śpiewa ziemia cała, łączy się z chórami Aniołów, głoszących światu nad betlejemską stajenką hymn Bożej chwały: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania” (Łk 2, 14). Oto stanął wśród nas, jako nowo narodzone Dziecię, Syn Bożego upodobania. A wokół Niego dzieci wszystkich narodów ziemi odczuwają na sobie miłujący wzrok Ojca Niebieskiego i radują się, że je miłuje.

Bóg was miłuje, drogie dzieci! I to właśnie pragnę wam powiedzieć na zakończenie Roku Rodziny i na te Święta Bożego Narodzenia, które w sposób szczególny są waszymi świętami.

Zyczę wam radosnych i pogodnych Świąt, zyczę abyście doznały w sposób szczególny miłości waszych rodziców, waszych braci i sióstr i całej rodziny. Niech ta miłość, właśnie dzięki wam, droży chłopcy i dziewczęta, rozszerzy się na wasze otoczenie i na cały świat. Niech ta miłość dotrze do wszystkich, którzy jej szczególnie potrzebują; zwłaszcza do cierpiących i zapomnianych. Czyż może być większa radość niż ta, którą wnosi miłość? Czy może być większa radość niż ta, którą Ty, Panie Jezu, wnosisz w dzień Bożego Narodzenia w ludzkie serca, a zwłaszcza w serca wszystkich dzieci?

Podnieś rączkę Boże Dziecię i błogosław swoim małym przyjacielom, błogosław wszystkim dzieciom na całej ziemi!
Watykan, 13 grudnia 1994 r.
Jan Paweł II, Papież

Tragedia sprzed 50 lat

» WSPOMNIENIA «

Historia umiera razem z pokoleniem starszym, jeśli nie jest utrwalona na piśmie lub innych przekaznikach. Dobrze zatem, gdy któryś z naszych seniorów przekaże nam coś, co dla pokolenia młodych brzmi jak bajka. Oto garść refleksji na temat przeżyć naszych dziadków.

Minęło pół wieku od historycznych przemian, również naszej wsi. To skłania do refleksji nad tymi zjawiskami. Jako 16 letni młodzieniec mieszkałem wraz z rodziną w naszym domu w centrum wsi. W pamięci pozostały nie tylko dobre chwile lecz przeżyte dramaty także zostały zapamiętane.

Radziecki front zbliżał się szybko do naszego powiatu, toteż we wsi panowało przygnębienie i strach. Każdy martwił się tym co przyniosą nadchodzące dni. Wiele rodzin decydowało się na ucieczkę mimo ostrej zimy. Ogromna większość pozostała jednak w domach. Do 21 stycznia ewakuowano całkowicie pobliskie lotnisko w Otmicach. Po południ tego samego dnia przystąpiono do wysadzania masywnych budynków i hangaru, a drewniane baraki zostały podpalone. Głośne wybuchy i ogromny pożar były wstępem do innych wydażeń, które były jeszcze przed nami. Na drogach coraz częściej spotykało się małe oddziały uchodzących wojsk niemieckich. Mieszkańców uspokoił trochę fakt, iż oddziały te nie szykowały się do obrony, gdyż obawiano się niszczących walk. We wtorek 21 stycznia 1945 r. w godzinach przedpołudniowych do wioski wjechały pierwsze czołgi. Kilku żołnierzy radzieckich wraz z oficerem przyszło od starej szosy. Obok kościoła spotkali kilku mieszkańców w tym także księdza prob. Józefa Czabona i próbowali się porozumieć. Później kazano wywiesić wszystkim mieszkańcom białe flagi, co też uczyniono. W godzinach popołudniowych coraz to większe ilości żołnierzy radzieckich przybywało do wioski. W tym to też czasie zaczęło się palić całe obejście pana klimka. W następnych dniach podpalono okazały dom miejscowego doktora medycyny pana Kolożnika/ na tym miejscu wybudowano Anatol /Oprócz tego zostały podpalone: budynek miejscowego żandarma pana Veter, dom pana Mateja, piętrowy dom przy skrzyżowaniu, dom emerytowanego nauczyciela pana Świtka, budynek starej poczty, a także piętrowy budynek pani Gawlik / obecnie sklep i biura GS /. Jeszcze w miesiącu lutym spalono dom mieszkalny rolnika Niemana / Niewiadomski/. W ten sposób zniszczono 10 okazałych i zadbanych budynków bez jakiego-kolwiek oporu. Od samego początku wieś była plądrowana, a mieszkańcy mordowani. Jako pierwszy zostaje zabity 65 letni rolnik Nieman, następny jest robotnik Teodor Kuboń. Również 60 letnia gospodyni domowa zostaje zabita, gdyż bronika młode dziewczyny przed gwałtem, co nie było wcale rzadkością. Była to pani Marta Zydek. Trzech młodych mężczyzn zostało w bestialski sposób zamordowanych /zabitych siekierą/ w obejściu pana Gawlika. Pozostawieni tutaj żołnierze, którzy na skutek ran nie mogli uciec także zostali rozstrzelani. Po mniej więcej tygodniu wszyscy mieszkańcy od szosy do stawu musieli opuścić swoje domy. Po dwóch tygodniach pozwolono im wrócić do swoich zniszczonych i zabrudzonych domów. Od połowy lutego rozpoczęło się internowanie młodzieży i mężczyzn do lat 50. W domu naprzeciw obecnej gminy znajdowała się komendantura, z której mało kto wracał do domu. Przesłuchiwani byli więźni w piwnicy tegoż domu. Później byli oni przewożeni do Strzelec Op., a z tamąd do Krakowa i Bytomia, a także do sowieckich łagrów. Więźniowie byli przydzielani do prac w kopalniach, kołchozach i do naprawy torów kolejowych, zależnie od stanu zdrowia. W skutek złego żywienia i bardzo złych warunków mieszkalnych wielu więźniów zmarło. Tylko najsilniejsi i najzdrowsi przeżyli. Po kilku miesiącach niedolnych do dalszej pracy wysyłano do domu. Najkrótszy pobyt trwał 10 miesięcy, a niektórzy wracali dopiero po latach. O tym co przeżyliśmy w radzieckich łag-rach można-by napisać wstrząsającą książkę. Nikt kto to przeżył nie chciałby przechodzić tego jeszcze raz. Wiele z was może się to wydać wymysłem starego człowieka, ale żyje jeszcze wiele osób, które także przeżyły te straszne chwile.

Uważam iż 50 rocznica tych tragicznych wydażeń w 700-letniej historii Izbecka zasługuje na wspomnienie w „Wiadomościach Izbeckich”.

Gerard Kocur- Izbecko

WAŻNE daty

2 lutego 1947 r. papież Pius XII ogłosił konstytucję apostolską *Provida Mater* o instytutach święckich, którą Paweł VI nazwał „Magnacharta” instytutów świeckich.

2 lutego 1949 r. odbył się uroczysty ingres ks. prymasa Stefana Wyszyńskiego do archikatedry gnieźnieńskiej, a 7 lutego 1949 r. do katedry warszawskiej.

7 lutego 1878 r. zmarł w Rzymie papież Pius IX, który zwołał Sobór Watykański I (1869-1870); ogłoszono na nim dwa dogmaty: o niepokalanym poczęciu NMP i o nieomyślności papieża.

10 lutego 1925 r. został podpisany konkordat między Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską.

10 lutego 1939 r. zmarł papież Pius XI, pierwszy nuncjusz apostolski w odrodzonej Polsce (1919-1921).

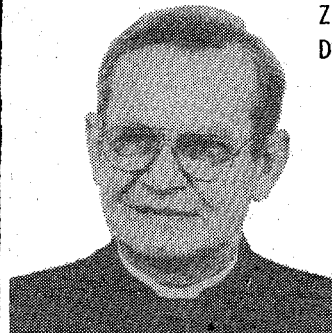
12 lutego 1931 r. rozpoczęła nadawanie audycji watykańska rozgłośnia radiowa.

12 lutego 1980 r. ukazał się pierwszy numer polskiego wydania „L'Osservatore Romano”.

15 lutego 1386 r. w Krakowie przyjął chrzest Jagiello, otrzymując imię Władysława.

15 lutego 1964 r. zmarł Michał Rekas, założyciel Apostolstwa Chorych w Polsce.

17 lutego 1941 r. gestapo uwięziło o. Maksymiliana Kolbego.

Z Ż A Ł O B N E J KARTY DEKANATU STRZELCE OPOLSKIE

Z OSTATNIEJ CHWILI

Po trzytygodniowej ciężkiej chorobie zmarł w Zabrzu w klinice kardiologicznej 13.01.1995 r. Ks. Prałat JERZY STELLMANN, proboszcz parafii pw. św. Wawrzyńca w Strzelcach Op.

Urodzony 18.04.1930 r. jako syn Jana i Julii zd. Jurczyk w Kluczborku.

Święcenia kapłańskie otrzymał w Opolu 20.06.1954. Jako wikary pracował w Zabrzu w kościele św. Anny (1954-1961), w Łagiewnikach Małych (1961-1977) jako Administrator, z braku zgody władz komunistycznych na nominację proboszczowską. Od roku 1977 aż do śmierci był proboszczem w Strzelcach Opolskich. Przez dwie kadencje był naszym dziekanem. Do końca piastował urząd kapelana więźniów i sekretarza diecezjalnego Rejonu Strzelce Opolskie i sędziego Diecezjalnego Sądu Duchownego przy Kurii Biskupiej w Opolu.

Pogrzeb z udziałem Ks. Biskupa Ordynariusza Alfonsa Nossola i licznie zgromadzonego duchowieństwa odbył się 17 stycznia br. Pochowany został przy kościele parafialnym w Strzelcach Opolskich.

KRONIKA BUDOWY KOŚCIOŁA W OTMICACH

Dalszy ciąg

Oto ofiarodawcy figur: Figurę św. Józefa (obok ołtarza głównego) ofiarował Jan NIEPALA z Izbecka, figurę św. Barbary (w kaplicy dolnej) Rudolf GAWLIK z Izbecka, św. Barbary (w grocie przed kościołem) Parafia, figurę Matki Bożej (obok ołtarza głównego) Henryk RYGÓŁ z Otmic, figurę św. Antoniego (obok skrzynki przy wejściu) Antoni SKORA z Ligoty Czamborowej. Kaloryfery (które w związku ze zmianą systemu ogrzewania sprzedano) wykonali ślusarze: Jan KUREK i Paweł Hurek z Henrykowa. Sklepienie betonowe okien "elki" i płyty schodowe wykonał sam Jan HUREK z Henrykowa, który później wyjechał do Niemiec.

1985 r. 26 marca zostaje wmurowana żelazna rama witraża frontowego przedstawiającego św. Józefa-Robotnika. Dokończył tego murarz i kierownik budowy Jerzy Wacławczyk. Równocześnie cieślowie pod kierownictwem p. Reinerta przygotowują konstrukcję drewnianą pod boazerię sufitową.

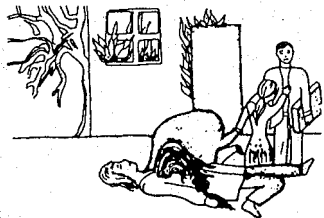
26.III również wylano fundament pod piec ogrzewczy. Wykopane zostały kanały ogrzewania powietrznego (bo za radą majstra p. Gerarda Kocura zrezygnowaliśmy z ogrzewania kaloryferowego)

W tygodniu 2 - 8 marca nasi dzielni seniorzy panowie Chmiel i Szyszka uporali się z wymurowaniem kanałów doprowadzających i odprowadzających powietrze. Praca wymagała fachowości i znajomości rzemiosła.

Dalszy ciąg w numerze następnym

OSP w 1994 roku

SPRAWOZDANIE GMINNE

W 1994 roku na terenie Gm. Izbicko powstało 31 pożarów; jedno miejscowe zagrożenie i dwa fałszywe alarmy. Liczba ta w porównaniu z 1993 r. była większa o 20 pożarów. Na pożary te złożyło się: 7 pożarów średnich i 24 pożary małe.

Podział ich według obiektów jest następujący:

- obiekty mieszkalne - 1 pożar,
 - środki transportu - 3 pożary,
 - lasy - 11 pożarów,
 - uprawy (rolnictwo) - 6 pożarów,
 - skarpy kolejowe, nieużytki, śmietniska itp. - 10 pożarów.
- Rannych w czasie wszystkich interwencji - 6 osób.
We wszystkich działaniach brało udział 537 strażaków. Jednostki OSP do wymienionych interwencji wyjeżdżały: OSP Izbicko 25 wyjazdów, OSP Krośnica 16 wyjazdów, OSP Siedlec 9 wyjazdów, OSP Borycz 2 wyjazdy.

Wyjazdy OSP Izbicko w roku

Lp.	data	miejsowość	obiekt	samochoz. osób.	przyczyna
1.	12.03.	Otmice	szopa	1/8	nieustal.
2.	12.03.	Otmice	s. trawa	1/6	podpalen.
3.	12.03.	Borycz	halenizna	1/6	nieustal.
4.	01.04.	Izbicko	sam. cięż.	1/6	inst. elek.
5.	01.04.	Borycz	fałsz. al.	1/6	fałsz. alarm
6.	21.04.	kadłub	las młod.	1/6	nieustal.
7.	27.04.	Otmice	las	1/6	podpalen.
8.	02.06.	Otmice	las	1/6	podpalen.
9.	21.06.	Sucha	cegielnia	2/10	błąd techn.
10.	03.07.	Otmice	s. trawa	1/5	podpalen.
11.	12.07.	Otmice	skarpa k.	1/6	od pociąg
12.	15.07.	Otmice	skarp. kol.	1/5	od pociąg
13.	23.07.	Borycz	zboże	1/6	od kombaj
14.	26.07.	Otmice	słoma	1/6	od kombaj
15.	26.07.	Sucha	zboże	1/6	nieustal.
16.	28.07.	Izbicko	słoma rzepl.	1/6	od amunic.
17.	30.07.	Roźniatów	słoma	1/4	nieustal.
18.	30.07.	Otmice	młodnik	1/6	nieustal.
19.	30.07.	Otmice	słoma	1/6	od kombaj
20.	02.08.	Otmice	las ugasiła	JRG	Strzelce
21.	06.08.	Strzelce	zboże	1/4	nieustal.
22.	13.08.	Siedlec	młodnik	1/4	podpalen.
23.	17.08.	Siedlec	las	1/4	podpalen.
24.	07.11.	Suchodaniec	śmietnis.	1/6	podpalen.
25.	03.12.	Siedlec	fałsz. al.	1/5	f. alarm.

Niestety, dane z pozostałych OSP nie wpłynęły do red.

W ubiegłym roku najczęstszymi przyczynami pożarów na terenie naszej gminy były: podpalenia i zaproszenia ognia (ok. 50%), pozostałe to zwarcia w instalacji elektrycznej i zapłony po amunicji.

W 1994 roku zostało zakupione wyposażenie: samochód gascący dla OSP Krośnica, węże pożarnicze itp.

Jednostka OSP Siedlec wykańczała budowę strażnicy. Zakupiono również piłę spalinową do drewna. Jednostka OSP Izbicko została wyposażona w tzw. Szczęki Życia - sprzęt hydrauliczny, służący do uwalniania uszkodzowanych z wraków samochodów po wypadku.

W ubiegłym roku przeprowadzono również dwie tury gminnych zawodów sportowo-pożarniczych (opisane w W. Izb. nr 15 i 19).

Pod koniec roku OSP Izbicko zakupiła część materiałów budowlanych na wykończenie wnętrza strażnicy.

Korzystając z okazji - pragnę podziękować wszystkim strażakom za udział w akcjach ratowniczo-gasnicych i życzyć, aby w roku 1995 mieliśmy jak najmniej do czynienia z pożarami!

Czudaj Andrzej.

PODZIĘKOWANIE

Komitet Organizacyjny Obchodów 700-lecia Izbicka pragnie serdecznie podziękować OSP Izbicko za czynny wkład w uporządkowanie parku przyzamkowego. Trzykrotnie (ze sprzętem) przybyli strażacy do pracy przy porządkowaniu drzewostanu naszego parku i generalnych porządkach.

Komitet Organizacyjny.

HISTORIA Gminnej Spółdzielni w Izbicku

ciąg dalszy

1961 W tym roku zlikwidowano magazyn rozdzielczy. Towary są dostarczane bezpośrednio do sklepu z magazynu PZGS. W marcu zebrani przedstawiciele członków z całej gminy wyrazili duże zadowolenie z obsługi ludności jak i z tendencji rozwojowych spółdzielni. Zgodnie z nowo uchwalonym Statutem udział podniesiono do 250 zł., a Gminna Rada Spółdzielcza zmieniła sztyt na Rada Nadzorcza Gminnej Spółdzielni. We wrześniu Rada Nadzorcza wybrała na wice-prezesa ds. skupu Józefa Rangosa odwołując równocześnie J. haczmarzkiego przywracając mu prawa członka Rady Nadzorczej. Na tym samym posiedzeniu Rada zaakceptowała na stanowisko gł. księgowego Horsta Kolberga po rezygnacji Urszuli Woźnicy.

W listopadzie oddano do użytku po kapitalnym remoncie bar-kawiarnię w Izbicku, ponoć najładniejszą w powiecie.

Rok ten zamknął się zyskiem bilansowym w wysokości 540892 zł. Cóż z tego kiedy spółdzielnia obligatoryjnie musi odprowadzić do banku centralnego ponad 70% zysku w formie podatku i innych składek.

1962 W tym roku Gminna Spółdzielnia otrzymała pochwałę ze Związku Gminnych Spółdzielni za wzorowe przygotowanie i przeprowadzenie zebrania przedstawicieli, a było ono udane tak pod względem treści jak i atmosfery. W dyskusji głos zabrali: Jan Pąg z Izbicka, Wiktor Hagen z Boryczy, Jan Gabryś z Ligoty, Alojzy Rok z Otmic, Marcin Sitnik z Suchodanica, Berta Pastuszka z Izbicka, Karol Przybyła z Krośnicy, Teodor Sklorz z Krośnicy, Józef Szwej z Izbicka, Hieronim Kampczyk z Izbicka i St. Hampel z Boryczy, który m.in. powiedział: "...a prosa tys prezesa coby na sklep w Borycy przywiłs z dziebko rżany maki, bo nase baby ni mają z tego zuru uwazyć...". Dokonano też wyboru nowej Rady Nadzorczej, w której nie zaszły tym razem większe zmiany.

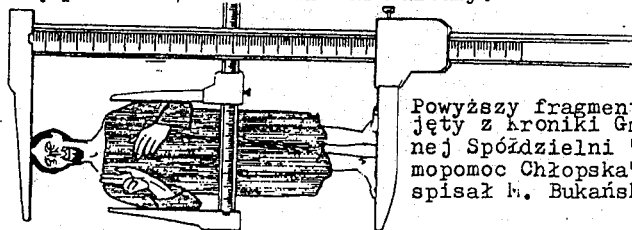
W październiku oddano do użytku pawilon handlowy w Otmicach.

1963 Z inicjatywy prezesa Bindka postanowiono przystąpić do budowy nowoczesnej, parowej piekarni w Izbicku. W czerwcu Rada Nadzorcza i Zarząd stoczyła "ciężki bój" z kierownikiem lustracji St. Wróblem o utrzymanie masarni w Izbicku. Bezskutecznie nastąpiły czasy budowy wielkich obiektów przemysłowych przy jednoczesnej likwidacji małych. Mimo niewyrażonej przez Radę zgody na polecenie WZGS masarnia w Izbicku została zamknięta. W tej sytuacji postanowiono zaadoptować masarnię na zakład garmażeryjny. Ale pomysł ten okazał się niewypałem. Już pod koniec roku dały o sobie znać wysokie koszty, brak surowca i zdecydowały o 34000 zł. strat.

1964 Od 1. maja zarząd pracuje w składzie: Jan Bindek, Józef Klamer i Piotr Hadasik. Za ten rok GS osiągnął zysk 684000 zł. Aby nie odprowadzić zbyt dużej kwoty do Centrali zarząd GS w ramach kosztów wykupił działki budowlane, zakupił nowy samochód, uruchomił sklep radiowo-telewizyjny, dokonał remontu kilku placówek handlowych.

1965 "Jak Bindek się do czegoś weźmie, to zrobi do porządku" - takie opinie można było usłyszeć od mieszkańców Izbicka, a zwłaszcza od kobiet po uruchomieniu pięknego ośrodka "Nowoczesna Gospodyni" i to w brzydkim do tej pory budynku gospodarczym PGRN. Przy magazynie towarów masowych w Otmicach dobudowano pawilonik z poczekalnią dla rolników, z zapleczem socjalnym oraz kantorkami dla fakturzystki i punktu kasowego.

Przy prezesie Bindku dba się o estetykę nie tylko obiektów spółdzielczych. Z jego inicjatywy został oczyszczony, pogłębiony i obmurowany staw przeciwpożarowy w centrum Izbicka. Materiał dostarczyła GRN natomiast robotami kierował osobiście prezes Bindek. Fontanna, kładzie, zielenie i chodniki to jego koncepcja. Przy wydatnej pomocy finansowej i materiałowej GS Gromadzka Rada Narodowa wyremontowała budynek po starej piekarni, w którym uruchomiono klub-kawiarnię pod nazwą Gromadzki Dom Kultury.

Powyższy fragment wzięty z kroniki Gminnej Spółdzielni "Samopomoc Chłopska" - spisał M. Bukański